

Budapest,
1998. június 17.,
szerda

53. szám

Ára: 140,- Ft

TARTALOMJEGYZÉK

		Oldal
119/1998. (VI. 17.) Korm. r.	A gazdálkodó szervezetek 1998. évi egyedi termelési támogatásáról szóló 249/1997. (XII. 20.) Korm. rendelet módosításáról .	4362
120/1998. (VI. 17.) Korm. r.	A frekvencialekötési és -használati díj megfizetésének szabályairól	4362
121/1998. (VI. 17.) Korm. r.	A közúti közlekedési szolgáltatásokról és a közúti járművek üzemen tartásáról szóló 89/1988. (XII. 20.) MT rendelet módosításáról	4363
122/1998. (VI. 17.) Korm. r.	Az Országos Atomenergia Bizottság feladatáról, hatásköréről, valamint az Országos Atomenergia Hivatal feladat- és hatásköréről, bírságolási jogköréről szóló 87/1997. (V. 28.) Korm. rendelet, továbbá a talált, illetve a lefoglalt radioaktív vagy nukleáris anyagokkal kapcsolatos intézkedésekről szóló 17/1996. (I. 31.) Korm. rendelet módosításáról	4369
123/1998. (VI. 17.) Korm. r.	Az 1998. évre vonatkozó Országos Statisztikai Adatgyűjtési Programról szóló 194/1997. (XI. 4.) Korm. rendelet módosításáról	4369
124/1998. (VI. 17.) Korm. r.	A közforgalmú személyszállítási utazási kedvezményekről szóló 287/1997. (XII. 29.) Korm. rendelet, valamint a diákigazolványról szóló 34/1998. (II. 25.) Korm. rendelet módosításáról	4370
28/1998. (VI. 17.) BM r.	A közúti közlekedés rendőrhatalósági igazgatásáról szóló 48/1997. (VIII. 26.) BM rendelet módosításáról	4373
13/1998. (VI. 17.) MüM r.	A szakmai és vizsgakövetelmények kiadásáról szóló 16/1997. (IX. 3.) MüM rendelet módosításáról	4374
24/1998. (VI. 17.) NM r.	A természetgyógyászati tevékenység gyakorlásának egyes kérdéseiről szóló 11/1997. (V. 28.) NM rendelet módosításáról ...	4374
25/1998. (VI. 17.) NM r.	A művi meddővételről	4375
26/1998. (VI. 17.) NM r.	Az Országos Vérellátó Szolgálatról	4376
27/1998. (VI. 17.) NM r.	Az egészségügyi szakképesítést szerzett személyek alapnyilvántartásáról, valamint az egészségügyi szakdolgozók működési nyilvántartásának szabályairól	4378
28/1998. (VI. 17.) NM r.	Az egészségügyi szakdolgozók továbbképzésének szabályairól ..	4381
29/1998. (VI. 17.) NM r.	Az egészségügyi szakellátás társadalombiztosítási finanszírozásának egyes kérdéseiről szóló 9/1993. (IV. 2.) NM rendelet módosításáról	4383
29/1998. (VI. 17.) AB h.	Az Alkotmánybíróság határozata	4384
	Helyesbítés	4388

II. rész JOGSZABÁLYOK

A Kormány rendeletei

A Kormány 119/1998. (VI. 17.) Korm. rendelete

a gazdálkodó szervezetek 1998. évi egyedi termelési támogatásáról szóló 249/1997. (XII. 20.) Korm. rendelet módosításáról

A Magyar Köztársaság 1998. évi költségvetéséről szóló 1997. évi CXLVI. törvény 89. §-a (1) bekezdésének b) pontjában kapott felhatalmazás alapján a Kormány a gazdálkodó szervezetek egyedi termelési támogatásának központi költségvetésből történő felhasználását az alábbiak szerint rendeli el:

1. §

A gazdálkodó szervezetek 1998. évi egyedi termelési támogatásáról szóló 249/1998. (XII. 20.) Korm. rendelet (a továbbiakban: R.) 1. §-a (2) bekezdésének a) és b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(2) *Bányászati támogatásokra]*

	<i>(Millió forintban)</i>
„a) bányabezárásra	2 940,0
b) integráción kívüli szénbányatársaságok támogatására	1 020,0”

2. §

Az R. 2. §-ának (2) bekezdése a következő mondattal egészül ki:

„Az évközi keretemelésből származó összeg június, július, augusztus és szeptember hó folyamán egyenlő arányban utalható Putnok Bánya Kft. részére a SZÉSZEK kezdeményezése és a felhasználás ellenőrzése mellett.”

3. §

Ez a rendelet a kihirdetését követő 3. napon lép hatályba és 1998. december 31-én hatályát veszti.

Horn Gyula s. k.,
miniszterelnök

A Kormány 120/1998. (VI. 17.) Korm. rendelete

a frekvencialekötési és -használati díj megfizetésének szabályairól

Az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény 10. §-ának (5) bekezdésében kapott felhatalmazás alapján a Kormány a következőket rendeli el:

1. §

(1) A frekvencialekötésért és -használatért — a külön jogszabályban meghatározott mértékű — díjfizetésre kötelezett a hírközlési hatósági feladatot ellátó szerv határozatával megállapított frekvencialekötési, illetőleg frekvenciahasználati díjat (a továbbiakban együtt: frekvenciadíj) a Hírközlési Főfelügyelet 10032000-01749007-00000000 számú előirányzat felhasználási keret számlájára köteles megfizetni.

(2) Egyszeri díjfizetési kötelezettség esetében a frekvenciadíjat az azt megállapító határozat jogerőre emelkedését követő 30 napon belül megküldött számla alapján kell megfizetni.

(3) Rendszeres díjfizetési kötelezettség esetében az első fizetési kötelezettséget a díjat megállapító határozat jogerőre emelkedésétől számított 30 napon belül megküldött számla alapján, majd — a (4) bekezdésben foglaltakat kivéve — havonta kell teljesíteni.

(4) Rendszeres díjfizetési kötelezettség esetében, ha a havonta fizetendő összeg az 1000 Ft-ot nem éri el, a frekvenciadíjat negyedévenként, legkésőbb a tárgynegyedévet követő hónap 15. napjáig kell megfizetni.

(5) A (3)—(4) bekezdés alkalmazása tekintetében a díjfizetés szempontjából minden megkezdett hónap teljes hónapnak számít. Rádióengedély módosítása miatt megváltozó díjfizetési kötelezettség a határozathozatal hónapjának utolsó napjáig áll fenn. Az új díjfizetési kötelezettséget a módosított rádióengedély alapján, a határozat kelteét követő hó első napjától kell megállapítani.

(6) Egyszeri, 50 000 Ft-nál magasabb összegű díjfizetési kötelezettség esetében, kérelemre, az eljáró hatóság részletfizetést engedélyezhet.

(7) A frekvenciadíj a frekvenciagazdálkodásról szóló 1993. évi LXII. törvény 8. §-ának (1) bekezdésében meghatározott frekvenciakijelölésről, illetőleg 11. §-ában meghatározott rádióengedélyről szóló határozatban, illetőleg annak módosításával is megállapítható.

2. §

A frekvenciadíjakról a Hírközlési Főfelügyelet köteles éves bontásban — más bevételeitől elkülönített — tételes nyilvántartást vezetni. A nyilvántartásnak tartalmaznia kell:

- a) a frekvenciadíj fizetésére kötelezettek felsorolását,
- b) a jogszabály alapján megállapított frekvenciadíj mértékét,
- c) a díj megfizetésének esedékességét, rendszeres fizetési kötelezettség esetében az esedékességek várható időpontját,
- d) a díj beérkezésének tényét.

3. §

Ez a rendelet a kihirdetését követő 8. napon lép hatályba.

Horn Gyula s. k.,
miniszterelnök

**A Kormány
121/1998. (VI. 17.) Korm.
rendelete**

**a közúti közlekedési szolgáltatásokról és a közúti
járművek üzemben tartásáról szóló
89/1988. (XII. 20.) MT rendelet módosításáról**

A közúti közlekedésről szóló 1988. évi I. törvény 48. §-ának (2) bekezdésében és a (3) bekezdése a) pontjának *ae* alpontjában, valamint a gazdasági kamarákról szóló 1994. évi XVI. törvény 29. §-ának (1) bekezdésében kapott felhatalmazás alapján — az 1988. évi I. törvény 8. és 9. §-ában foglaltakra is figyelemmel, a Magyar Kereskedelmi és Iparkamara egyetértésével — a Kormány a következőket rendeli el:

1. §

A közúti közlekedési szolgáltatásokról és a közúti járművek üzemben tartásáról szóló — többször módosított — 89/1988. (XII. 20.) MT rendelet (a továbbiakban: R.) 5/A. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„5/A. § (1) Személygépkocsival közúti személyszállítási szolgáltatás személytaxi-szolgáltatásként vagy személygépkocsis személyszállító szolgáltatásként végezhető.

(2) Vállalkozás a székhelye szerint illetékes területi kereskedelmi és iparkamara (a továbbiakban: kamara) engedélyével (a továbbiakban: taxiengedély) végezhet személytaxi-szolgáltatást.

(3) Taxiengedély annak a vállalkozásnak adható, amelynél igazolt

- a) a személyes megbízhatóság,
- b) a szakmai alkalmasság,
- c) a megfelelő pénzügyi teljesítőképesség, továbbá
- d) amely olyan személygépkocsival rendelkezik, amelyet a területi közlekedési felügyelet — külön jogszabály* alapján — személytaxi-szolgáltatás végzésére alkalmasnak minősített és ezt igazolólapal tanúsítja.

(4) A (3) bekezdés a) és b) pontjában foglalt követelményeket a vállalkozás — illetőleg az adott tevékenységet végző szervezeti egység, részleg — vezetését, irányítását ténylegesen és állandó jelleggel ellátó, a taxiengedélyben megnevezett személynek (a továbbiakban: szakmai vezető) kell teljesítenie. A szakmai vezető személyének változása esetén a kamara legfeljebb 6 hónapos időtartamra felmentést adhat a szakmai alkalmasság követelményének teljesítése alól.

(5) A személyes megbízhatóság feltételeinek nem felel meg az a személy, aki

- a) büntetett előéletű;
- b) olyan vállalkozás szakmai vezetője volt, amelynél — a kamara illetékes etikai bizottsága (a továbbiakban: etikai bizottság) vagy a szakmai érdekképviselők megállapítása szerint a személytaxi-szolgáltatásra vonatkozó jogszabályokat — ideértve a települési önkormányzat (a fővárosban a Fővárosi Önkormányzat) által a közterületen kijelölt taxiállomás (a továbbiakban: taxiállomás) használatára —,

— a járművezetők személyi feltételeire, az áralkalmazásra, az ártájékoztatásra, a nyugtaadási kötelezettségre vonatkozó jogszabályokat, illetőleg a személytaxikra vonatkozó műszaki, biztonsági vagy igazgatási szabályokat

megsértették, és ezért az engedélyező szerv a vállalkozás személytaxi-szolgáltatás vagy személygépkocsis személyszállító szolgáltatás végzésére jogosító valamennyi engedélyét [(14) bek.] visszavonta, a visszavonás időtartama alatt;

c) az (1) bekezdésben meghatározott szolgáltatások keretében történő járművezetésre való jogosultságát a (13) bekezdés b) pontjában felsorolt okok valamelyike miatt a kamara visszavonta, a visszavonás időtartama alatt.

(6) A szakmai alkalmasság az 1. számú melléklet 1/b) pontjában meghatározott személytaxis és személygépkocsis személyszállító vállalkozói szakismeretek eredményes elsajátítását tanúsító vizsgabizonyítvánnyal igazolható.

(7) Nem szükséges vizsgát tennie annak a szakmai vezetőnek, aki — a kérelem benyújtását megelőzően — 10 évnél nem régebben, legalább 5 évig szakirányú szakmai vezetői beosztásban dolgozott személytaxis vagy

* 21/1992. (X. 27.) KHVM rendelet.

személygépkocsi személyszállító szolgáltatást nyújtó vállalkozásnál vagy ilyen területen egyéni vállalkozó volt. Részleges vagy teljes felmentést kaphat a vizsgakötelezettség alól az a személy, aki az előírt szakismeretek elsajátítását szakirányú felsőfokú képzésről kiállított okirattal igazolja.

(8) A pénzügyi teljesítőképesség abban az esetben megfelelő, ha a vállalkozás

a) 90 napnál nem régebbi igazolással igazolja, hogy az adózás rendjéről szóló 1990. évi XCI. törvény 97. §-ának *q)* pontjában meghatározott köztartozása nem áll fenn;

b) személytaxiként a szállítható utasok száma alapján 25 ezer Ft összegű, elkülönítetten kezelt vagyoni biztosítékkal, ennek megfelelő — pénzügyi intézmény által nyújtott — garanciával vagy erre felelősségbiztosítással rendelkezik. A vagyoni biztosíték legfeljebb 40 napos visszapótlási kötelezettség mellett kizárólag a kamara rendelkezésével az utasok más módon nem fedezett kártérítési igényének kielégítésére használható fel.

(9) A taxiengedélyt a kamara kérelemre, a vállalkozás nevére, meghatározott működési területre (településre, településekre) és a személytaxi forgalmi rendszámára szólnan adja ki.

(10) A kamara az illetékességi területén kívül eső működési területet csak e működési terület szerint illetékes kamara egyetértése alapján jegyezhet be az engedélybe.

(11) A taxiengedélyben — a (9) bekezdésben felsorolt adatokon kívül — fel kell tüntetni az engedély sorszámát, a vállalkozás székhelyét, telephelyét, a szakmai vezető nevét, továbbá a mellékletben a személytaxihoz minősítő vizsgálat alapján kiadott igazolólap és a működési területen lévő taxiállomások használatára jogosító engedély számát is, amennyiben azok használatát a települési önkormányzat (a fővárosban a Fővárosi Önkormányzat) rendelkezésben szabályozta.

(12) A tevékenység folytatása során a vállalkozás 8 napon belül köteles a taxiengedély adataiban bekövetkezett változásokat a kamaránál bejelenteni. A kamara a bejelentés alapján az engedély adatait módosítja vagy — a régi bevonása mellett — újat ad ki. A vállalkozás a tevékenység megszűnése esetén a taxiengedélyt — a kamara tulajdonát képező rendszámátlával együtt — a kamarának köteles visszaszolgáltatni, vagy a tevékenység szüneteltetése esetén azokat a kamaránál letétbe helyezni.

(13) A kamara a személytaxi rendszámátlájának visszavétele mellett a taxiengedélyt legalább 3 hónapra, de legfeljebb 5 évre bevonja, ha a vállalkozás az adott személytaxival

a) az engedélyezett tevékenységet tartósan — legalább egy éven át — nem gyakorolja, anélkül, hogy a szünetelést a kamaránál megfelelő indokkal (betegség, hosszabb külföldi tartózkodás stb.) a taxi-rendszámátlábla egyidejű letétbe helyezése mellett bejelentette volna;

b) a jogszabályban meghatározott szakmai követelményeket megsértette — ideértve a hatósági ár túllépését, az árfeltüntetési hiányát, a nyugtaadási kötelezettség teljesítésének elmulasztását, a viteldíjjelző készülék szabálytalan működtetését, illetőleg az utasok más módon történő megkárosítását, a taxiállomás használatára jogszabályban előírtak megsértését —, és emiatt a visszavonásra a működési terület szerint illetékes települési önkormányzat jegyzője (a fővárosban a Fővárosi Önkormányzat főjegyzője), a Fogyasztóvédelmi Főfelügyelőség, a területi fogyasztóvédelmi felügyelőség, a Közlekedési Főfelügyelet, a területi közlekedési felügyelet, az etikai bizottság vagy az illetékes érdekképviseleti szerv bizonyítékokkal alátámasztott javaslatot tett.

(14) A kamara a vállalkozás valamennyi taxiengedélyét a személytaxi-rendszámátlábla (rendszámátláblák) bevonása mellett

a) visszavonja, ha a vállalkozás a működése során a taxiengedélyek kiadásához szükséges és az e rendeletben előírt valamely feltételt már nem teljesíti;

b) legalább 3 hónapra, de legfeljebb 5 évre visszavonhatja a (13) bekezdés *b)* pontjában meghatározott követelmények súlyos vagy ismétlődő megsértése esetén.

(15) A vállalkozás a taxiengedély visszavonásának időtartama alatt újabb taxiengedélyt nem kaphat. A személytaxi cseréje esetén azonban a taxiengedély is cserélhető.”

2. §

Az R. 5/B. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„5/B. § (1) Személygépkocsi személyszállító szolgáltatás kizárólag szálláshely-hasznosítási, idegenforgalmi, turisztikai, sport, kulturális, oktatási, vasúti, vízi, légi utasszállítási tevékenységhez kapcsolódó személyszállítás végzésére, továbbá rendezvények szervezésére jogosult vállalkozás keretében, a kamara engedélyével (a továbbiakban: személygépkocsi személyszállító engedély) végezhető. A személygépkocsi személyszállító engedélytaxigépkocsira nem adható ki és az személytaxi-szolgáltatás végzésére nem jogosít.

(2) Személygépkocsi személyszállító engedély annak a vállalkozásnak adható,

a) amely a (1) bekezdésben előírtak meglétét vállalkozói igazolvánnyal, társasági szerződéssel, alapító okirattal igazolja;

b) amely a 12. § (2)—(4) bekezdéseiben foglaltak kivételével teljesíti az e rendeletben a személytaxi-szolgáltatásra előírt feltételeket;

c) amelynek személygépkocsi személyszállító engedélye vagy taxiengedélye nem áll visszavonás hatálya alatt.

(3) A személygépkocsi személyszállító engedélyt a kamara kérelemre, a vállalkozás nevére, a gépkocsi rendszámára adja ki. Az engedélyben fel kell tüntetni az engedély sorszámát, a szakmai vezető nevét, a vállalkozás székhelyét, telephelyét, a személygépkocsihoz minősítő vizsgálat alapján kiadott igazolólap azonosító számát is.

(4) A személygépkocsis személyszállító engedély adataiban bekövetkezett változásokra és az engedély leadására az 5/A. § (12) bekezdésében foglaltakat, az engedély visszavonására — ideértve az engedélyezett tevékenységtől eltérő működést is — az 5/A. § (13) és (14) bekezdéseiben foglaltakat kell alkalmazni.”

3. §

Az R. a következő 5/C. §-sal egészül ki:

„5/C. § (1) Az 5/A. § (1) bekezdésében meghatározott szolgáltatások keretében járművet vezetni csak személytaxi vagy személygépkocsis személyszállító vezetői igazolvánnyal (a továbbiakban együtt: igazolvány) szabad.

(2) Az igazolványt a taxiengedéllyel vagy a személygépkocsis személyszállító engedéllyel rendelkező vállalkozás által benyújtott — személytaxi vagy személygépkocsis személyszállító jármű vezetésére képesített személy adatait tartalmazó — kérelemre a kamara 8 napon belül adja ki. A kérelmet el kell utasítani, ha a járművezető

- a) büntetett előéletű,
- b) nem felel meg a 11. §-ban meghatározott feltételeknek,
- c) korábban kiadott igazolványát visszavonták, a visszavonás időtartama alatt,

d) szakmai vezetője volt olyan vállalkozásnak, amely személytaxi-szolgáltatás vagy személygépkocsis személyszállító szolgáltatás végzésére való jogosultságát az engedélye visszavonásával [5/A. § (14) bek. és 5/B. § (4) bek.] elveszítette, ennek időtartama alatt.

(3) Az igazolvány tartalmazza:

- a) a járművezető személyi adatait,
- b) az 1. számú melléklet 1/a) pontjában meghatározott képesítésről szóló igazolás (bizonyítvány) számát és kiállításának dátumát,
- c) a működési területet,
- d) az igazolvány sorszámát,
- e) annak a vállalkozásnak a megnevezését, amelynek a személytaxiját, személygépkocsiját a járművezető vezetni jogosult,

f) a Magyar Kereskedelmi és Iparkamara által rendszerített azonosító lapot. Az azonosító lap a járművezető nevét, fényképét és az igazolvány számát tartalmazza.

(4) Az igazolvány (3) bekezdésben meghatározott adataiban bekövetkezett változásokat a (3) bekezdés e) pontja kivételével a járművezetőnek az igazolványt kiállító kamaránál 8 napon belül be kell jelentenie. Amennyiben a (3) bekezdés e) pontjában megjelölt vállalkozás adataiban változás következik be, úgy a megváltozott adatokat a vállalkozásnak kell a kamarának bejelentenie. A bejelentés alapján az igazolványt kiállító kamara az igazolvány adatait módosítja, vagy — régi igazolvány bevonása mellett — új igazolványt ad ki.

(5) Az igazolványt kiállító kamara az igazolványt

- a) visszavonja, ha az igazolvány kiadásának az e rendeletben előírt feltételei már nem teljesülnek,
- b) legalább 3 hónapra, de legfeljebb 5 évre visszavonja, ha az 5/A. § (13) bekezdésének b) pontjában megjelölt szakmai követelményeket a járművezető megsértette.

(6) A személytaxi- és a személygépkocsis személyszállító szolgáltatás esetében a jármű vezetőjének a jármű műszerfalán — az utas felőli oldalon — az azonosító lapot el kell helyeznie.”

4. §

Az R. 9. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„9. § A közúti közlekedési szolgáltatáshoz használt jármű jobb oldali első ajtajának külső részén — a tehergépkocsi oldalánál — jól látható méretben fel kell tüntetni az üzemben tartó nevét és telephelyét vagy a területi közlekedési felügyelet, illetőleg — személytaxi és személygépkocsi esetében — a kamara által e célra rendszeresített jelet és azonosítási számot.”

5. §

Az R. 12. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Személytaxiként

- a) négy- vagy többbajtós és legalább öt személy szállítására alkalmas,
- b) külön jogszabályban* meghatározott színű, a kamara tulajdonát képező és a személytaxit üzemeltető vállalkozás részére átadott taxi-rendszámtáblával felszerelt személygépkocsi tartható üzemben.”

6. §

Az R. 17. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„17. § (1) Személytaxival

- a) a taxiengedélyben meghatározott működési területen kívülre is,
- b) nemzetközi szerződésekben meghatározott keretek között az országhatáron kívülre is szállítható utas.

(2) Személytaxival a működési területen kívül — a korábban szállított utas visszaszállítását kivéve — csak írásban történő vagy egyéb ellenőrizhető módon dokumentált előrendelés alapján, a működési területre irányuló úticéllal vehető fel utas, már odaúton is kikapcsolt (foglaltra állított) „TAXI” fényjelző berendezéssel.”

* 48/1997. (VIII. 26.) BM rendelet.

7. §

Az R. a következő 23/A. §-sal egészül ki:

„23/A. § (1) Személygépkocsis személyszállító szolgáltatást végző személygépkocsi a 2. számú mellékletben meghatározott menetlevéllel vehet részt a közúti forgalomban.

(2) A menetlevél szigorú számadású okmánynak minősül, azt eseményszerűen kell vezetni. A felhasznált vagy rontott okmányokat sorszám szerint, hiánytalanul, a bizonylatokra vonatkozó szabályok szerint kell megőrizni.”

8. §

Az R. 24. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„24. § A közúti forgalomban a jármű vezetője köteles a tevékenységétől függően — a külön jogszabályokban meghatározott okmányokon kívül — az 5/C. § szerinti igazolványt, más közúti közlekedési szolgáltatás végzése esetén az adott szolgáltatáshoz a járművezető részére előírt képesítés megszerzéséről szóló igazolást, a járási engedélyt, a 4. § szerinti belföldi közúti árufuvarozói engedélyt, a 4/A. § szerinti nemzetközi közúti árufuvarozói engedélyt és a nemzetközi közúti árufuvarozási (közlekedési) engedélyt, az 5/A. § szerinti taxiengedélyt, az 5/B. § szerinti személygépkocsis személyszállító engedélyt magánál tartani.”

9. §

Az R. 25. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az e rendeletben foglaltak megtartását — a hatáskörük gyakorlására vonatkozó szabályok szerint — a területi közlekedési felügyelet, a Közlekedési Főfelügyelet, továbbá a személytaxi-szolgáltatás és a személygépkocsis személyszállító szolgáltatás esetében a területi kereskedelmi és iparkamara, a települési önkormányzat jegyzője (a fővárosban a Fővárosi Önkormányzat főjegyzője), a Fogyasztóvédelmi Főfelügyelőség, illetőleg a területi fogyasztóvédelmi felügyelőség is ellenőrzi. Az ellenőrzésre jogosult szervek az 5/A. §-ban, az 5/B. §-ban és az 5/C. §-ban előírt feltételek meglétét, valamint a közterület használatára és az áralkalmazásra vonatkozó előírások megtartását a taxiállomásokon és próbautazások során is ellenőrzik. Az ellenőrzést végző szervek a cselekmény vagy mulasztás súlyához képest büntető vagy szabálysértési feljelentést tesznek, illetve hatáskörükbe tartozóan lefolytatják a szabálysértési vagy közigazgatási eljárást, a közúti közlekedési szolgáltatási tevékenység gyakorlásának jogát felfüggeszthetik; az engedély, az igazolvány visszavonását kezdeményezhetik.”

10. §

(1) Az R. 1. számú mellékletének I. pontja helyébe az e rendelet 1. számú melléklete lép.

(2) Az R. 2. számú melléklete az e rendelet 2. számú mellékletével egészül ki.

11. §

(1) Ez a rendelet — a (2)—(4) és a (7) bekezdésekben foglalt kivételekkel — 1998. október 1-jén lép hatályba, a folyamatban lévő eljárásokat azonban a korábbi rendelkezések szerint kell befejezni.

(2) E rendelet 3. §-a 1999. július 1-jén; az R. 5/A. §-ának az e rendelet 1. §-ával megállapított (13)—(15) bekezdései, valamint az e rendelet 11. §-ának (7) bekezdése 1998. július 1-jén lép hatályba.

(3) Az e rendelet hatálybalépésekor a személytaxi-szolgáltatás vagy a személygépkocsis személyszállító szolgáltatás végzésére jogosult vállalkozás személygépkocsijai a hatóság által korábban kiadott taxiengedéllyel és meghatározott színű rendszámtáblával a soron következő műszaki megvizsgálás időpontjáig, de legkésőbb 1999. október 1-jéig vehetnek részt a közúti forgalomban.

(4) A területi közlekedési felügyelet 1998. október 1-jéig köteles az érvényes taxiengedélyekre vonatkozó adatokat a kamarának átadni.

(5) Az R. 3. §-ában „— a 4. §-ban, a 4/A. §-ban és az 5/A. §-ban meghatározott eseteket kivéve —” szövegrész helyébe „— a 4. §-ban, a 4/A. §-ban, az 5/A. §-ban és az 5/B. §-ban meghatározott eseteket kivéve —” szövegrész lép.

(6) Az R. 5. §-ában „— a 4. §-ban, a 4/A. §-ban és az 5/A. §-ban megjelölt tevékenységre —” szövegrész helyébe „— a 4. §-ban, a 4/A. §-ban, az 5/A. §-ban és az 5/B. §-ban megjelölt tevékenységre —” szövegrész lép.

(7) A közúti közlekedés szabályairól szóló — többször módosított — 1/1975. (II. 5.) KPM—BM együttes rendelet 39. §-a új (6) bekezdéssel egészül ki, a jelenlegi (6) bekezdés számozása (7) bekezdésre változik:

„(6) A vasúti átjárót biztosító jelzőberendezés üzemzavara esetén járművel a vasúti átjáróra — a (3) bekezdésben említett megállást követően — abban az esetben szabad ráhajtani, ha

a) a vasúti átjáró olyan kialakítású, hogy a megállás helyéről a vasúti pálya mindkét irányban kellő távolságra belátható és a jármű vezetője meggyőződött arról, hogy az átjáró felé vasúti jármű nem közeledik, vagy

b) a vasúti átjáró forgalmát vasúti jelzőőr irányítja és a jelzőőr „Megállj” jelzést nem ad,

feltéve — mindkét esetben — hogy a (2) bekezdésben említett folyamatos áthaladás lehetséges.”

Horn Gyula s. k.,
miniszterelnök

1. számú melléklet
a 121/1998. (VI. 17.) Korm. rendelethez

[1. számú melléklet
a 89/1988. (XII. 20.) MT rendelethez]

(A közúti közlekedési szolgáltatás végzéséhez meghatározott képesítési követelmények

I. Belföldi közúti közlekedési szolgáltatásnál:)

„1/a) Személytaxival végzett szolgáltatásnál és személygépkocsis személyszállító szolgáltatásnál — a jármű vezetőjének — vizsgát kell tennie:

- közlekedési, hibaelhárítási és vezetéstechnikai ismeretekből, vezetésmélethez,
- elsősegélynyújtási ismeretekből,
- vezetési gyakorlatból,
- a személytaxi tartozékainak kezeléséből,
- helyismereti jártasságból és idegenforgalmi ismeretekből,

- utasfelvételtől, fuvarvállalásból,
- a személytaxi szolgáltatásra vonatkozó, a kamarai etikai kódexben foglalt szabályokból.

1/b) Személytaxis és személygépkocsis személyszállító vállalkozói képesítés megszerzéséhez a vállalkozás szakmai vezetőjének vizsgát kell tennie:

- vállalkozással kapcsolatos munkaügyi, pénzügyi, adózási ismeretekből,
- a személyszállítási szerződések szabályaiból.”

2. számú melléklet
a 121/1998. (VI. 17.) Korm. rendelethez

[2. számú melléklet
a 89/1988. (XII. 20.) MT rendelethez]

Az R. 2. számú melléklete a következő D) ponttal egészül ki:

„D) A személygépkocsis személyszállító szolgáltatást végző személygépkocsi okmánya:

Gépjármű 31. sz. menetlevél”

Személygépkocsi menetlevél

sorozat sorszám

A

Forgalmi rendszám:	Gyártmány: év hó nap
Gépjárművezető neve:		Gépjárművezető neve:

Üzemben tartó neve, címe, pénzforgalmi jelzőszáma:

Teljesítés Honnan hová (megállás helye)	A fuvar kezdetének ideje óra perc				Km-óra állása	Tény- leges km	Utas- szám	Teljesítmény igazolása
	Érkezés		Indulás					
	óra	perc	óra	perc				
	X	X						
Összes km:			A fuvar befejezésének ideje óra perc		Fuvarozási idő:			

Díjszámítás:

A Kormány 122/1998. (VI. 17.) Korm. rendelete

**az Országos Atomenergia Bizottság feladatáról,
hatásköréről, valamint az Országos Atomenergia
Hivatal feladat- és hatásköréről, bírságolási jogköréről
szóló 87/1997. (V. 28.) Korm. rendelet, továbbá a talált,
illetve a lefoglalt radioaktív vagy nukleáris anyagokkal
kapcsolatos intézkedésekről szóló
17/1996. (I. 31.) Korm. rendelet módosításáról**

A Kormány az atomenergiáról szóló 1996. évi CXVI. törvény (a továbbiakban: At.) 67. §-ának *a*) pontjában írt felhatalmazás alapján az Országos Atomenergia Bizottság feladatáról, hatásköréről, valamint az Országos Atomenergia Hivatal feladat- és hatásköréről, bírságolási jogköréről szóló 87/1997. (V. 28.) Korm. rendeletet (a továbbiakban: R.), továbbá az At. 67. §-ának *k*) pontjában írt felhatalmazás alapján a talált, illetve a lefoglalt radioaktív vagy nukleáris anyagokkal kapcsolatos intézkedésekről szóló 17/1996. (I. 31.) Korm. rendeletet (a továbbiakban: Tr.) az alábbiak szerint módosítja:

1. §

Az R. 9. §-ának (3) bekezdése helyébe az alábbi rendelkezés lép:

„(3) Az OAH a 9. § (1) bekezdésének *h*) pontjában írt hatáskörébe tartozó államigazgatási jogkör ellátásának elősegítésére egyes — a hatáskör átruházását nem jelentő — részfeladatok ellátásával megbízhatja a Magyar Tudományos Akadémia Kémiai Kutatóközpont Izotóp- és Felületkémiai Intézetét. A megbízás terjedelmét az OAH felügyeletét ellátó miniszter rendelete részletezi.”

2. §

A Tr. 7. §-ának (3) bekezdése helyébe az alábbi rendelkezés lép:

„(3) A nukleáris anyagok azonosító vizsgálatának befejezéséről kapott tájékoztatást követően az OAH teljesíti a nukleáris anyagok nyilvántartási rendszerével és nemzetközi ellenőrzésével kapcsolatban előírt kötelezettségeket.”

3. §

A Tr. 9. §-a helyébe az alábbi rendelkezés lép:

„9. § (1) Az anyag azonosítása céljából tisztázni kell, hogy az szerepel-e a radioaktív, illetve a nukleáris anyagok-ról vezetett központi nyilvántartásokban vagy megállapítható-e külföldi tulajdonos kiléte.

(2) A nyilvántartásban nem szereplő

a) radioaktív anyagot az MTA KK IKI,

b) nukleáris anyagot pedig az OAH

bevezeti az adott anyagra vonatkozó központi nyilvántartásba.”

4. §

A Tr. 3. § (2) bekezdés *a*) pontjában az „MTA Izotópkutató Intézettel (a továbbiakban: MTA IKI)” szövegrész helyébe az „MTA Kémiai Kutatóközpont Izotóp- és Felületkémiai Intézettel (a továbbiakban: MTA KK IKI)” szövegrész, a 6. § (2)—(5) bekezdéseiben, a 7. § (1) és (4) bekezdéseiben, a 8. §-ban, valamint a 10—11. §-okban az „MTA IKI” szövegrész helyébe az „MTA KK IKI” szövegrész lép.

5. §

(1) E rendelet a kihirdetését követő 8. napon lép hatályba.

(2) A nukleáris anyaggal rendelkező szervezeteknél e rendelet hatálybalépése előtt létrehozott nyilvántartások, valamint a központi nyilvántartás vezetése jogszerűen folytatható, de azokba bejegyzés csak e rendelet szabályai szerint tehető.

Horn Gyula s. k.,
miniszterelnök

A Kormány 123/1998. (VI. 17.) Korm. rendelete

**az 1998. évre vonatkozó Országos Statisztikai
Adatgyűjtési Programról szóló
194/1997. (XI. 4.) Korm. rendelet módosításáról**

A Kormány a statisztikáról szóló 1993. évi XLVI. törvény 8. §-ának (6) bekezdésében, valamint a 10. § (2) bekezdésében foglalt felhatalmazás alapján a következőket rendeli el:

1. §

A 194/1997. (XI. 4.) Korm. rendelet mellékletét képező, az 1998. évre, mint tárgyévre vonatkozó statisztikai adat-szolgáltatási kötelezettséget tartalmazó Országos Statisztikai Adatgyűjtési Program a mellékletben foglaltak szerint módosul.*

2. §

Ez a rendelet a kihirdetése napján lép hatályba.

Horn Gyula s. k.,
miniszterelnök

* A rendelet mellékletét a statisztikáról szóló 1993. évi XLVI. törvény 14. §-a alapján a KSH hivatalos lapja közli.

**A Kormány
124/1998. (VI. 17.) Korm.
rendelete**

**a közforgalmú személyszállítási utazási
kedvezményekről szóló
287/1997. (XII. 29.) Korm. rendelet,
valamint a diákigazolványról szóló
34/1998. (II. 25.) Korm. rendelet módosításáról**

1. §

(1) A közforgalmú személyszállítási utazási kedvezményekről szóló — a 39/1998. (III. 4.) Korm. rendelettel módosított — 287/1997. (XII. 29.) Korm. rendelet (a továbbiakban: R.) 2. §-a (1) bekezdésének *b*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(1) Díjmentes utazásra jogosult korlátlan számban:]

„*b*) 65. életéve betöltése napjától a magyar állampolgár — ideértve nemzetközi szerződés rendelkezése esetén a szerződés hatálya alá tartozó külföldi állampolgárt is — a 2. kocsiosztályon, személyi igazolványa vagy bármely más személyi azonosításra alkalmas igazolvány (igazolás) felmutatásával;”

(2) Az R. 2. §-a (1) bekezdésének *d*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(1) Díjmentes utazásra jogosult korlátlan számban:]

„*d*) a hadirokkant és a hadiözvegy a hadigondozási igazolvány felmutatásával, továbbá a hadirokkant kísérője, ha a hadirokkant az Országos Egészségbiztosítási Pénztár Országos Orvosszakértői Intézetének szakvéleménye alapján kísérőre szorul, és azt a hadigondozási igazolvány tartalmazza, a 2. kocsiosztályon.”

2. §

Az R. 3. §-a (1) bekezdésének *a*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(1) Korlátlan számú utazásra érvényes 90%-os kedvezményű menetjegy igénybevételére jogosult:]

„*a*) a szülő (szülők) és a vele (velük) együtt utazó legalább 3 gyermekük a 2. kocsiosztályon, ha a gyermekek 18 éven aluliak, vagy 26 éven aluliak és a nappali képzésben részt vevő tanulók, hallgatók érvényes diákigazolványával rendelkeznek, a személyi azonosság és a feltételek igazolására alkalmas igazolvány felmutatásával, továbbá életkorától függetlenül igényjogosult a szülőnek (szülőknek) az a gyermeke is, akire tekintettel — munkaképtelensége folytán — magasabb összegű családi pótlék jár, és ezt a kifizetőhely igazolja. A 4 éven aluli gyermekek a díjtalan utazás kedvezményét [2. § (1) bekezdés] vehetik igénybe;”

3. §

(1) Az R. 4. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A „Nyugdíjasok utazási utalványa” alapján évente 16 alkalommal 50%-os kedvezményű menetjegy igénybevételére jogosult a 65. életévét be nem töltött:

a) saját jogú nyugellátásban [1997. évi LXXX. törvény 4. §-ának *f*) pontja], munkaképtelenségi járadékban, növelt összegű öregségi járadékban, növelt összegű munkaképtelenségi járadékban részesülő személy (a továbbiakban együtt: saját jogú nyugdíjas), valamint a hozzátartozói nyugellátásban, özvegyi járadékban, növelt összegű özvegyi járadékban részesülő személy,

b) külföldről hazatelepült magyar állampolgár, aki külföldről részesül nyugellátásban,

c) nyugdíjsegélyben részesülő egyházi személy,

d) gyám és gyámolt személy, valamint gondnok és gondnokolt személy.”

(2) Az R. 4. §-ának (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) Az (1) bekezdés *a*) és *c*) pontjában meghatározott kedvezményre jogosult személy az őt megillető kedvezményt házastársával (élettársával) megoszthatja, ha házastársa (élettársa) az öregségi nyugdíjkorhatárt (1997. évi LXXXI. törvény II. fejezete) már elérte.”

(3) Az R. 4. §-ának (8) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép, egyidejűleg a 4. § a következő (9) bekezdéssel egészül ki:

„(8) A „Nyugdíjasok utazási utalványa”-t a nyugdíj folyósító szerv állítja ki és küldi meg minden év március havában az arra jogosult részére.

(9) Az utazási utalvány a rajta feltüntetett érvényességi idő kezdete előtt is felhasználható.”

4. §

(1) Az R. 5. §-a (1) bekezdésének *a*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(1) Korlátlan számú utazásra érvényes, átlagosan (díj-szabási övezetektől függő) 90%-os kedvezményű tanulók havijegyéigénybevételére jogosult:]

„*a*) az oktatási intézmények tanulója, hallgatója, ha érvényes diákigazolvánnyal rendelkezik (e rendelet alkalmazásában a továbbiakban: diák);”

(2) Az R. 5. §-a (2) bekezdésének második mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„Az utazási viszonylat megállapítására a diákigazolvány szolgál. A közlekedési társaság az utazási viszonylat bejegyzésére — a diák kérésére — külön igazolást ad ki, amelynek érvényességét a diákigazolvány érvényességének megfelelően tanévre/félévre hosszabbítja meg.”

5. §

(1) Az R. 6. §-a (1) bekezdésének *b*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(1) Korlátlan számú utazáshoz 67,5%-os kedvezményű menetjegyigénybevételére jogosult:]

„*b*) a diák lakóhelyéről (tartózkodási helyéről) oktatási intézménybe járásra, illetőleg gyakorlati oktatásra való utazásra a lakóhelye (tartózkodási helye) és a képzés helye között. Az utazási viszonylat megállapítására a diákigazolvány szolgál. A közlekedési társaság az utazási viszonylat bejegyzésére — a diák kérésére — külön igazolást ad ki, amelynek érvényességét a diákigazolvány érvényességének megfelelően tanévre/félévre hosszabítja meg;”

(2) Az R. 6. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az (1) bekezdés *b*) pontjában megállapított kedvezmény nem illeti meg azt a diákot, aki munkáltatójától útiköltség-térítésben részesül.”

(3) Az R. 6. §-ának (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) Az (1) bekezdés *b*)—*e*) pontjaiban meghatározott kedvezmény csak útmegszakítás nélkül, de átszállásos utazás esetén vasúton és autóbuszon kombináltan is igénybe vehető.”

6. §

(1) Az R. 7. §-a (1) bekezdésének *b*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(1) Korlátlan számú utazásra érvényes 50%-os kedvezményű menetjegyigénybevételére jogosult:]

„*b*) a diák, bármely utazási viszonylatban;”

(2) Az R. 7. §-a (1) bekezdésének *e*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(1) Korlátlan számú utazásra érvényes 50%-os kedvezményű menetjegyigénybevételére jogosult:]

„*e*) a költségvetési szervek és intézmények — beleértve az önkormányzati költségvetésből gazdálkodó szervezeteket is — közalkalmazotti vagy közszolgálati jogviszony (ideértve a bírói, az igazságügyi és a ügyészségi szolgálati viszonyt is) keretében foglalkoztatott dolgozója;”

7. §

Az R. 9. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A Belügyminisztérium illetékes szervei (rendőrség, határőrség, központi menekültügyi szerv) által kiállított igazolás alapján a menekültként való elismerést kérelme-

ző személy az igazolásban feltüntetett viszonylatban a 2. kocsiosztályon egy útra szóló 90%-os kedvezményű menetjegy igénybevételére jogosult.”

8. §

Az R. a következő 11/A. §-sal egészül ki:

„11/A. § Egy útra szóló utazási kedvezményre jogosult a menekültként való elismerést kérelmező személy, a 9. §-ban meghatározott feltételek szerint.”

9. §

Az R. 14. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„14. § Korlátlan számú utazásra érvényes 50%-os kedvezményű menetjegy igénybevételére jogosultak a 7. § (1) bekezdésének *a*)—*d*) és *h*) pontjaiban felsorolt személyek, az ott, valamint a 7. § (2)—(3) bekezdéseiben meghatározott feltételek szerint.”

10. §

Az R. 15. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„15. § A „Nyugdíjasok utazási utalványa” alapján a 4. § (1) bekezdésében meghatározott személyek a 4. § (2)—(9) bekezdéseiben meghatározott feltételek szerinti utazási kedvezményre jogosultak.”

11. §

Az R. 17. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„17. § Korlátlan számú utazásra érvényes — a díjszabási övezetektől függően átlagosan — 90%-os kedvezményű tanuló havibérlet igénybevételére jogosult a diák az 5. § (2)—(3) bekezdéseiben meghatározott feltételekkel.”

12. §

Az R. 19. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„19. § Korlátlan számú utazásra érvényes — a díjszabási övezetektől függően átlagosan — 90%-os kedvezményű menetjegy igénybevételére jogosult:

a) a hadköteles katona és a polgári szolgálatot teljesítő személy;

b) a 3. § (1) bekezdésének *a*), *d*) és *e*) pontjaiban megjelölt személy;

c) a 3. § (1) bekezdésének *f*) pontjában megjelölt személy a megyei (fővárosi) munkaügyi központ kirendeltsége által kiadott igazolás alapján, a lakóhelye (tartózkodási helye) és a képzés helye közötti utazás tekintetében.”

13. §

Az R. 20. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„20. § Korlátlan számú utazásra érvényes 50%-os kedvezményű menetjegy igénybevételére jogosult:

a) a gyermek 6 éves kora betöltésétől, illetve iskolai tanulmányai megkezdésétől 14. életéve betöltéséig, bármely a személyi azonosításra alkalmas igazolvány (igazolás) felmutatásával;

b) a 7. § (1) bekezdésének b)—f) és h) pontjaiban meghatározott személy a 7. § (2)—(4) bekezdéseiben meghatározott feltételekkel;

c) a 6. § (1) bekezdésének c)—d) pontjában meghatározott személy (gyermek, óvodás, diák, gondozott) és kísérlője, a 6. §-ban meghatározott feltételek szerint.”

14. §

Az R. 21. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„21. § Korlátlan számú díjmentes utazásra jogosult:

a) 70. életéve betöltése napjától a magyar állampolgár — ideértve nemzetközi szerződés rendelkezése esetén a szerződés hatálya alá tartozó külföldi állampolgárt is — személyi igazolványa vagy bármely más személyi azonosításra alkalmas igazolvány (igazolás) felmutatásával;

b) a 2. § (1) bekezdésének a) és c)—d) pontjaiban megjelölt személy;

c) a hadköteles katona és a polgári szolgálatot teljesítő személy.”

15. §

(1) Az R. 22. §-a (1) bekezdésének a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(1) Korlátlan számú utazásra érvényes 67,5%-os kedvezményű tanuló, illetve nyugdíjas bérlet igénybevételére jogosult:]

„a) a diák,”

(2) Az R. 22. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az (1) bekezdés a) pontjában meghatározott kedvezmény igénybevételekor az utazási viszonylat megállapítására a diákigazolvány szolgál. A közlekedési társaság az utazási viszonylat bejegyzésére — a diák kérésére — külön igazolást ad ki, amelynek érvényességét a diákigazolvány érvényességének megfelelően tanévre/félévre hosszabbítja meg. A tanuló bérletkedvezmény a diákigazolvány érvényességének időtartama alatt, de legkésőbb a tanévet követő szeptember 30-áig vehető igénybe.”

16. §

(1) Az R. 24. §-a (1) bekezdésének d) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(1) Korlátlan számú díjmentes utazásra jogosult:]

„d) a 70. életéve — a Budapesti Közlekedési Rt., a Debreceni Közlekedési Rt., a Kaposvári Tömegközlekedési Rt., a Miskolc Városi Közlekedési Rt., a Pécsi Tömegközlekedési Rt., a Szegedi Közlekedési Kft. és a Volán társaságok által üzemeltetett járatokon a 65. életéve — betöltése napjától a magyar állampolgár, ideértve a külföldről hazatelepült személyt és a menekültet, továbbá nemzetközi szerződés rendelkezése esetén a szerződés hatálya alá tartozó külföldi állampolgárt is, a személyi igazolványa vagy bármely más személyi azonosításra alkalmas igazolvány (igazolás) felmutatásával;”

(2) Az R. 24. §-a (1) bekezdésének e) pontja helyébe a következő rendelkezés lép, egyidejűleg a jelenlegi e) pont szövege f) pontra módosul:

[(1) Korlátlan számú díjmentes utazásra jogosult:]

„e) a d) pontban nem szereplő, menetrend szerinti helyi tömegközlekedési szolgáltatást végző társaságok (egyéni vállalkozók) által üzemeltetett járatokon is a 65. életévét betöltött magyar állampolgár — ideértve a külföldről hazatelepült személyt és a menekültet, továbbá nemzetközi szerződés rendelkezése esetén a szerződés hatálya alá tartozó külföldi állampolgárt is, a személyi igazolványa vagy bármely más személyi azonosításra alkalmas igazolvány (igazolás) felmutatásával — attól az időponttól, amelytől a szolgáltató az utazás ingyenességét részére biztosítja;”

17. §

(1) Az R. 25. §-a (1) bekezdésének a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(1) Korlátlan számú utazásra érvényes 67,5%-os kedvezményű tanuló bérlet igénybevételére jogosult:]

a) a nappali tagozatos képzésben részt vevő diák, bármely település helyi vonalán;”

(2) Az R. 25. §-a a következő (3)—(4) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Az (1) bekezdés a) pontja szerint kedvezményre jogosult személy a bérletszelvényre a diákigazolvány számát köteles rávezetni.

(4) Az (1) bekezdés b) pontja szerint kedvezményre jogosult személy az igazolás bemutatásával a közlekedési szolgáltatást végző által kiadott arcképes igazolványt vált ki, amelynek érvényességi ideje megegyezik a munkaügyi központ kirendeltsége által kiadott igazolásban feltüntetett időtartammal. Az utazási kedvezmény az arcképes igazolvány felmutatásával vehető igénybe.”

18. §

Az R. 26. §-a (1) bekezdésének *c*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(1) Korlátlan számú utazásra érvényes 67,5%-os kedvezményű nyugdíjas bérlet igénybevételére jogosult:]

„*c*) a nyugdíjas, illetve a rokkantsági járadékban részesülő személynek az öregségi nyugdíjkorhatárt (1997. évi LXXXI. törvény II. fejezete) betöltött házastársa (élettársa), ha a jogosultságot a nyugdíjas, illetve rokkantsági járadékos igazolványának, igazolásának és a házastárs (élettárs) személyi igazolványának felmutatásával igazolja;”

19. §

Az R. 29. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) E rendelet hatálybalépését megelőzően kiadott, illetve érvényesített diákigazolványok és a közlekedési szolgáltatók által tanulók (hallgatók), tanfolyamhallgatók és átképzésben részesülők részére kiadott igazolványok alapján az utazási kedvezmények az igazolványok érvényességének lejártáig, a diákigazolványok esetében azok cseréjéig, azonban legkésőbb 1998. október 31-ig vehetők igénybe.”

20. §

(1) A diákigazolványról szóló 34/1998. (II. 25.) Korm. rendelet 5. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép.

„(4) A diákigazolvány egyes fajtái színükben különböznek egymástól.”

(2) A diákigazolványról szóló 34/1998. (II. 25.) Korm. rendelet 9. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A más jogszabályban meghatározott és viszonylathoz kötött utazási kedvezmények e rendelet 6. §-a (1) bekezdésének *b*) és *c*) pontjai szerint a diákigazolványon feltüntetett lakhely, tartózkodási hely, továbbá azon intézmények között vehető igénybe, amellyel a tanuló, hallgató tanuló, hallgatói jogviszonyából eredő tanulmányi kötelezettségének eleget tesz.”

21. §

(1) Ez a rendelet — a (2) bekezdésben meghatározott kivétellel — a kihirdetését követő 8. napon lép hatályba, egyidejűleg hatályát veszti:

a) az R. 4. §-ának (3) bekezdése, 5. §-ának (4) bekezdése, 29. §-ának (2) bekezdése, valamint mellékletének „Megjegyzés” része,

b) a munkába járással összefüggő terhek csökkentését célzó támogatásokról, valamint a munkaerő-toborzás támogatásáról szóló 39/1998. (III. 4.) Korm. rendelet 8. §-ának (5) bekezdése,

c) a diákigazolványról szóló 34/1998. (II. 25.) Korm. rendelet 5. §-ának (3) és (5) bekezdése.

(2) E rendelet 4. §-ának (1) bekezdése, 5. §-ának (1) bekezdése, 6. §-ának (1) bekezdése 12. §-a, 16. §-ának (1) bekezdése, továbbá e rendelet 17. §-ával módosított R. 25. §-a (1) bekezdésének *a*) pontja 1998. október 31-én lép hatályba.

(3) E rendelet hatálybalépését megelőzően a 65. életévüket betöltött személyek részére kiküldött nyugdíjas utazási igazolvány (utalvány) érvényessége lejártáig felhasználható.

Horn Gyula s. k.,
miniszterelnök

A Kormány tagjainak rendeletei

A belügyminiszter 28/1998. (VI. 17.) BM rendelete

a közúti közlekedés rendőrhatalósági igazgatásáról szóló 48/1997. (VIII. 26.) BM rendelet módosításáról

A rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 101. § (1) bekezdés *a*), *g*) és *m*) pontjában kapott felhatalmazás alapján — a közlekedési, hírközlési és vízügyi miniszterrel, továbbá az ügykörüket érintő kérdésekben az érdekelt miniszterekkel egyetértésben — a következőt rendelem el:

1. §

A közúti közlekedés rendőrhatalósági igazgatásáról szóló 48/1997. (VIII. 26.) BM rendelet 40. §-ának (4) bekezdése helyébe az alábbi rendelkezés lép:

„(4) E rendeletnek az egyedileg előállított rendszám-táblára vonatkozó rendelkezései a rendelet hatálybalépését követő 9. hónap első napján lépnek hatályba, a törzskönyvre, a járműkísérő lapra, az érvényesítő címkére vonatkozó rendelkezéseit külön jogszabály lépteti hatályba.”

2. §

Ez a rendelet a kihirdetése napján lép hatályba.

Kuncze Gábor s. k.,
belügyminiszter

A munkaügyi miniszter 13/1998. (VI. 17.) MüM rendelete

a szakmai és vizsgakövetelmények kiadásáról szóló 16/1997. (IX. 3.) MüM rendelet módosításáról

A szakképzésről szóló 1993. évi LXXVI. törvény 5. §-a (1) bekezdésének *b*) pontjában foglalt felhatalmazás alapján a következőket rendelem el:

1. §

A szakmai és vizsgakövetelmények kiadásáról szóló 16/1997. (IX. 3.) MüM rendelet 2. számú mellékletének 2. pontja az alábbi második mondatral egészül ki:

„Társadalombiztosítási ügyintéző végzettségnek minősül az Országos Egészségbiztosítási Pénztár és igazgatási szervei, az Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóság és igazgatási szervei, illetve ezek jogelődjei (az Országos Társadalombiztosítási Főigazgatóság, korábban SZOT Társadalombiztosítási Főigazgatóság) által az igazgatási szervek köztisztviselőinek (1992. július 1. napja előtt munkavállalóinak) ezen rendelet hatálybalépéséig megszerzett középfokú társadalombiztosítási szakmai végzettsége, illetve gimnáziumban vagy szakközépiskolában szerzett társadalombiztosítási érettségi bizonyítványa.”

2. §

E rendelet a kihirdetését követő 8. napon lép hatályba.

Kiss Péter s. k.,
munkaügyi miniszter

A népjóléti miniszter 24/1998. (VI. 17.) NM rendelete

a természetgyógyászati tevékenység gyakorlásának egyes kérdéseiről szóló 11/1997. (V. 28.) NM rendelet módosításáról

A természetgyógyászati tevékenységről szóló 40/1997. (III. 5.) Korm. rendelet 4. §-ának (1) bekezdésében kapott felhatalmazás alapján a következőket rendelem el:

1. §

A természetgyógyászati tevékenység gyakorlásának egyes kérdéseiről szóló 11/1997. (V. 28.) NM rendelet (a továbbiakban: Vhr.) 1. §-a helyébe az alábbi rendelkezés lép:

„1. § A nem-konvencionális gyógyító és a természetgyógyászati (a továbbiakban együtt: nem-konvencionális) eljárások körébe tartozó tevékenységi csoportokat (a továbbiakban: tevékenység), az annak végzésére jogosult személyek körét, valamint a kiegészítő, illetve helyettesítő tevékenységeket az 1. számú melléklet tartalmazza.”

2. §

(1) A Vhr. 2. §-ának (1) bekezdése helyébe az alábbi rendelkezés lép:

„(1) A betegség megállapítása és a terápiás terv elkészítése, a beteg egészségi állapotának figyelemmel kísérése orvosi feladat. Az orvos vagy a beteg kezdeményezésére, a tevékenység végzésére képesített — nem orvos — személy részt vehet a beteg ellátásában, és a nem-konvencionális gyógymódot a (2) bekezdés kivételével, a természetgyógyászati képesítésének megfelelően előzetes orvosi vizsgálat, illetve szakellátás után vagy azzal párhuzamosan, a beteg rendszeres orvosi ellenőrzése mellett — kiegészítő tevékenységként — önállóan végezheti. Amennyiben a nem orvos, tevékenység végzésére képesített személy bevonását az orvos kezdeményezi, ehhez a beteg beleegyezése szükséges. A tevékenység megkezdése előtt az azt alkalmazni kívánó orvos is elvégezheti az előzetes szakorvosi vizsgálatot, amennyiben rendelkezik olyan szakorvosi képesítéssel, amely feljogosítja a beteg szakorvosi vizsgálatára és ellátására. A szakorvos — gyógyítói szabadságával élve — saját szakterületén belül megválaszthatja, hogy azon nem-konvencionális tevékenységek közül, amelyek elvégzésére jogosult, melyiket alkalmazza kiegészítő, és melyiket helyettesítő gyógymódként. Ha a beteg saját gyógykezelésébe természetgyógyászt kíván bevonni, azt a kezelőorvos nem akadályozhatja meg.”

(2) A Vhr. 2. §-ának (3) bekezdése helyébe az alábbi rendelkezés lép:

„(3) A nem-konvencionális gyógyító eljárásokon alapuló pszichoterápiás tevékenységet, illetve módszereket, pszichodiagnosztikus eljárást csak pszichiáter szakorvos és pszichoterápiás klinikai képesítéssel rendelkező orvos, valamint — az (1) bekezdésben foglaltak figyelembevételével — klinikai szakpszichológus végezhet.”

3. §

(1) A Vhr. 1. számú mellékletének címe helyébe az alábbi szövegrész lép:

„Nem-konvencionális tevékenységek”

(2) A Vhr. 1. számú mellékletének 2. pontja helyébe az alábbi szövegrész lép:

„2. Gyógytornász felsőfokú egészségügyi szakképesítéssel rendelkező személy az 1. pont szerinti tevékenységek

közül a *-gal jelöltet végezheti a gerincmanipulációs műfogások kivételével.”

4. §

A Vhr. 4. számú melléklete „Életmódtanácsadó és terapeuta” című természetgyógyászati tevékenység alcím IV. A szakképesítés vizsgáztatási követelményeinek 1.1. pontja az alábbi szövegrésszel egészül ki:

(1. A szakmai vizsgára jelentkezés feltételei

1.1. Iskolai végzettség:

— *felsőoktatási intézményben megszerzett oklevél az alábbi szakterületen: egészségügyi, pedagógiai, pszichológiai, szociális, népművelői, teológiai,*

„agrártudományi.”

5. §

(1) Ez a rendelet 1998. július 1. napján lép hatályba.

(2) E rendelet hatálybalépésével egyidejűleg

a) a Vhr. 3. § (1) bekezdéséből, 3. § (3) bekezdéséből, 4. § (1) bekezdéséből, 4. § (3) bekezdéséből, valamint 6. § (2) bekezdéséből a „természetgyógyászati” szövegrészek hatályukat veszítik, továbbá

b) a Vhr. 3. § (2) bekezdéséből a „természetgyógyászati” szövegrész helyébe a „nem-konvencionális” szövegrész lép.

Dr. Kökény Mihály s. k.,
népjóléti miniszter

A népjóléti miniszter 25/1998. (VI. 17.) NM rendelete

a művi meddőtételről

Az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény (a továbbiakban: Eütv.) 247. §-a (2) bekezdésének *f)* és *p)* pontjaiban kapott felhatalmazás alapján a következőket rendelem el:

1. §

(1) A nemző-, illetve fogamzásképesítést megakadályozó művi meddőtételre irányuló műtét (a továbbiakban: művi meddőtétel) során a legkisebb mértékű beavatkozással járó, de az adott esetben a terhesség meggátolására leginkább alkalmas műtéti megoldás alkalmazható.

(2) A művi meddőtétel során az ivarmirigyeket eltávolítani vagy károsítani, továbbá a nemző-, illetve fogamzóképeség végleges elvesztését eredményező egyéb műtéti beavatkozást elvégezni csak indokolt esetben

a) a beteg egészségének megőrzése, lehetséges mértékű helyreállítása, ha ez nem lehetséges,

b) az egészségromlás mérséklése

érdekében lehet.

2. §

(1) A művi meddőtétel iránti kérelmet a beavatkozás elvégzésére jogosult intézménynél kell benyújtani. Egészségügyi indok esetén a kérelemhez csatolni kell a művi meddőtételt indokoló betegséget kezelő intézménynek a 4. § (1) bekezdés szerinti szakvéleményét is.

(2) A kérelem a műtét elvégzése előtt — szóban is — visszavonható, a visszavonás tényét az egészségügyi dokumentációban rögzíteni kell.

3. §

(1) A családtervezési célból végzendő művi meddőtételnek az Eütv. 187. § (2) bekezdésében meghatározott feltételét a kérelmező személyazonosításra szolgáló igazolványának adataiból, továbbá vér szerinti gyermekeinek születési anyakönyvi kivonataiból kell megállapítani.

(2) A műtét bármely egészségügyi szolgáltatónál elvégezhető, amely a szülészeti-nőgyógyászati, illetve urológiai ellátás nyújtására jogosult.

4. §

(1) A művi meddőtétel egészségügyi indokból — a (2) bekezdésben foglaltakra figyelemmel — a beteget egyébként ellátó bármely fekvőbeteg-szakellátást nyújtó egészségügyi szolgáltató szülészeti-nőgyógyászati, illetve urológiai osztályán elvégezhető, a betegség szerint szakmailag illetékes fekvőbeteg-gyógyintézeti, klinikai osztály javaslata alapján.

(2) A művi meddőtétel genetikai indokból csak a — *melléklet* szerinti — Regionális Genetikai Központ szakmai véleménye alapján, az (1) bekezdés szerinti egészségügyi intézményekben végezhető el.

5. §

A művi meddőtétel iránti kérelem benyújtása és a műtét elvégzése között legalább 3 hónapnak kell eltelnie, kivéve, ha a műtét rövidebb időn belüli elvégzését,

a) szülészeti esemény vagy más műtéti esemény lehetővé teszi, illetve

b) az időközben bekövetkező terhesség a nő életét, testi épségét, egészségét közvetlenül veszélyeztetné, vagy ebből a terhességből nagy valószínűséggel egészséges gyermek nem születne.

6. §

(1) A beavatkozás megkezdését megelőzően a beavatkozást végző egészségügyi szolgáltató kijelölt orvosa a kérelmezőt — házasságban, illetve élettársi kapcsolatban élő kérelmező esetén egyidejűleg a házastársat (élettársat) is — az Eütv. 13. §-ában meghatározottakon kívül tájékoztatja

- a) a fogamzásgátlás egyéb lehetőségeiről, valamint
- b) a beavatkozás jellegéről, lehetséges kockázatairól és következményeiről, illetve
- c) a beavatkozás elvégzése esetén egy későbbi gyermekvállalás lehetőségeiről.

(2) Egészségügyi indokra tekintettel elvégezni kívánt művi meddőtétel esetében a tájékoztatásnak az (1) bekezdésben foglaltakon túl ki kell terjednie a művi meddőtétel hiányában vagy az 5. § szerinti várakozási idő alatt bekövetkező terhesség várható következményeire.

7. §

Ez a rendelet 1998. július 1-jén lép hatályba. E rendelet hatálybalépésével egyidejűleg a művi meddőtételről szóló 12/1987. (VIII. 19.) EüM rendelet hatályát veszti.

Dr. Kökény Mihály s. k.,
népjóléti miniszter

Melléklet
a 25/1998. (VI. 17.) NM rendelethez.

A 4. § (2) bekezdés szerinti vélemény adására jogosult Regionális Genetikai Központok

Semmelweis Orvostudományi Egyetem, I. Számú Szülészeti és Nőgyógyászati Klinika
1088 Budapest, Baross u. 27.

Semmelweis Orvostudományi Egyetem, II. Számú Gyermekegyógyászati Klinika
1094 Budapest, Tűzoltó u. 7—9.

Haynal Imre Egészségtudományi Egyetem Szülészeti és Nőgyógyászati Klinika
1135 Budapest, Szabolcs u. 35.

Debreceni Orvostudományi Egyetem, Szülészeti és Nőgyógyászati Klinika
4012 Debrecen, Nagyerdei krt. 98.

Pécsi Orvostudományi Egyetem, Orvosi Genetikai és Gyermekegyógyászati Intézet
7623 Pécs, József A. u. 7.

Szent-Györgyi Albert Orvostudományi Egyetem, Orvosgenetikai Intézet
6725 Szeged, Somogyi u. 4.

Győr-Moson-Sopron Megyei Kórház, Szülészeti és Nőgyógyászati Osztály, Orvosgenetikai Központ
9002 Győr, Magyar u. 8.

A népjóléti miniszter 26/1998. (VI. 17.) NM rendelete

az Országos Vérellátó Szolgálatról

Az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény (a továbbiakban: Eütv.) 247. § (2) bekezdésének *u*) pontjában foglalt felhatalmazás alapján a következőket rendelem el:

1. §

A vérellátás Eütv. 223. § (3) bekezdésében meghatározott állami feladatait a népjóléti miniszter irányítása alá tartozó Országos Vérellátó Szolgálat (a továbbiakban: OVSz) végzi.

2. §

(1) Az OVSz az előirányzatok feletti rendelkezési jogosultság szempontjából teljes jogkörrel bíró, gazdálkodásának megszervezése szempontjából önállóan gazdálkodó központi költségvetési szerv.

(2) Az OVSz főigazgatóját és helyetteseit a népjóléti miniszter nevezi ki, illetőleg menti fel, az egyéb munkáltatói jogokat a Népjóléti Minisztérium közigazgatási államtitkára gyakorolja.

(3) Az OVSz országos feladatait az Országos Vérellátó Szolgálat Központi Intézete (a továbbiakban: OVSzKI), területi feladatait a területi koordinátorok látják el. Az OVSzKI vezetője az OVSz főigazgatója.

3. §

(1) Az OVSzKI a vérellátás országos központja, amely
a) ellátja a nemzeti vérkészlettel való gazdálkodás külön jogszabályban meghatározott feladatait;

b) szakmailag irányítja az egészségügyi intézményekben folyó preparatív és klinikai transfúziológiai tevékenységet;

c) ellátási kötelezettsége körében vérrel és egyes vérkészítményekkel látja el az egészségügyi szolgáltatókat;

d) transfúziológiai szolgáltatásokat végez; valamint

e) ellátja a jogszabályok által meghatározott egyéb feladatokat.

(2) Az OVSzKI a feladatai ellátása során

a) együttműködik az Állami Népegészségügyi és Tisztiorvosi Szolgálattal, az érintett szakmai kollégiumokkal, az Országos Haematológiai és Immunológiai Intézettel, a vér alapanyagokat felhasználó (továbbfeldolgozó) szervekkel, a Magyar Vöröskereszttel, valamint a Magyar Vértörzsi Szövetséggel, illetőleg a véradást támogató más civil szervezetekkel;

b) együttműködési megállapodást köthet más szervekkel a feladatkörébe tartozó termékellátás, diagnosztika és egyéb tevékenységek kutatására, fejlesztésére, illetőleg működtetésére;

c) kapcsolatot tart a nemzetközi szakmai szervezetekkel;

d) az érintett szakmai kollégiumok véleményének figyelembevételével szakmai módszertani levelet ad ki, valamint javaslatot tesz szakmai standardok, protokollok kiadására;

e) folyamatos adatgyűjtést, elemzéseket és értékeléseket végez a vérellátás és a transfúziológiai szolgáltatásokkal összefüggésben;

f) részt vesz — az Országos Haematológiai és Immunológiai Intézettel együttműködve — a transfúziológiai képzésben és továbbképzésben.

4. §

(1) A területi koordinátorok feladataikat a *mellékletben* meghatározott székhelyeken és illetékességi területen működve látják el.

(2) A területi koordinátor az OVSzKI közvetlen irányítása alatt áll, felette a munkáltatói jogköröket az OVSz főigazgatója gyakorolja.

(3) A területi koordinátor

a) összehangolja és elősegíti a szakmailag indokolt mennyiségű és minőségű vérkészítmény előállításához és tárolásához szükséges véradások személyi és tárgyi feltételeinek megteremtését,

b) ellátja a területi vérellátó szervezetek kialakításával kapcsolatos szervezési feladatokat,

c) ellenőrzi a vér- és vérkészítmény-készletekkel való szakszerű gazdálkodást,

d) koordinálja a továbbfeldolgozást (frakcionálásra) kerülő plazmaelőállítást,

e) folyamatosan elemzi az egészségügyi intézmények vérkészítmény-felhasználását, valamint

f) közreműködik a képzés, továbbképzés irányításával kapcsolatos feladatok ellátásában.

5. §

(1) Ez a rendelet 1998. július 1. napján lép hatályba.

(2) E rendelet hatálybalépésével egyidejűleg

a) az Országos Haematológiai és Vértranszfúziós Intézet megszüntetéséről, az Országos Vérellátó Központ, valamint az Országos Haematológiai és Immunológiai Intézet létrehozásáról szóló 48/1995. (XII. 29.) NM rendelet 1. §-ából az „OVK alapító okiratát e rendelet 1. számú mellékleteként, az” szövegrész, 1. számú melléklete, 2. számú melléklete 2.10. pontjában az „OKI” szövegrész,

b) a vér- és vérkészítmény-ellátás egyes szakmai követelményeiről, valamint a vér és vérkészítmények térítési rendjének átmeneti szabályairól szóló 12/1992. (VI. 26.) NM rendelet 1. §-ának (2) bekezdése, 3. §-a, 4. §-ának (2)—(5) bekezdései, 5. §-a, továbbá 1. és 2. számú melléklete, valamint

c) a vértranszfúziós szolgálat szervezetéről és működéséről szóló 17/1981. (Eü. K. 10.) EüM utasítás

hatályát veszti.

(3) E rendelet hatálybalépésével egyidejűleg a vér- és vérkészítmény-ellátás egyes szakmai követelményeiről, valamint a vér és vérkészítmények térítési rendjének átmeneti szabályairól szóló 12/1992. (VI. 26.) NM rendelet 2. §-a helyébe a következő szövegrész lép:

„2. § (1) Külön jogszabályban* meghatározott térítést kell fizetni

a) a vérellátó állomással nem rendelkező egészségügyi intézménynek terápiás célra átadott készítményért;

b) a készítmény vérellátó állomások közötti átadása esetén.

(2) Az (1) bekezdésben megjelölt szervektől a vérellátó állomás a külön jogszabályban* meghatározott összegben felül — a (3) bekezdés kivételével — plusz költséget nem igényelhet.

(3) A készítménynek az (1) bekezdésben nem említett kiadása esetén fizetendő térítési díj mértékéről az előállító és felhasználó megállapodhat, azonban a térítési díj ebben az esetben sem lehet kevesebb a külön jogszabályban* meghatározott összegnél.

(4) A külön jogszabályban* meghatározott térítést kell fizetni akkor is, ha a készítmény díjáról a (3) bekezdésben foglaltak szerint nem állapodtak meg.”

* Az egészségügyi szakellátás társadalombiztosítási finanszírozásának egyes kérdéseiről szóló 9/1993. (IV. 2.) NM rendelet.

(4) E rendelet hatálybalépését követően, ahol népjóléti miniszteri rendelet Országos Vérellátó Központot említ, azon Országos Vérellátó Szolgálatot kell érteni.

Dr. Kökény Mihály s. k.,
népjóléti miniszter

Melléklet
a 26/1998. (VI. 17.) NM rendelethez

A területi koordinátorok székhelyei és illetékességi területük

1. Székhely: Országos Vérellátó Szolgálat Központi Intézete (Budapest)

illetékességi terület: Budapest
Pest megye

2. Székhely: Petz Aladár Megyei Kórház Vértranszfúziós Állomás (Győr)

illetékességi terület: Győr-Moson-Sopron megye
Vas megye
Komárom-Esztergom megye

3. Székhely: Veszprém Megyei Önkormányzat Cholnoky Ferenc Kórház-rendelőintézet Megyei Vértranszfúziós Állomás (Veszprém)

illetékességi terület: Veszprém megye
Fejér megye
Zala megye

4. Székhely: Baranya Megyei Kórház Vértranszfúziós Állomás (Pécs)

illetékességi terület: Baranya megye
Somogy megye
Tolna megye

5. Székhely: Szent-Györgyi Albert Orvostudományi Egyetem Vértranszfúziós Állomás (Szeged)

illetékességi terület: Csongrád megye
Bács-Kiskun megye
Békés megye

6. Székhely: Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Hetényi Géza Kórház-rendelőintézet Vértranszfúziós Állomás (Solnok)

illetékességi terület: Jász-Nagykun-Szolnok megye
Heves megye
Nógrád megye

7. Székhely: Hajdú-Bihar Megyei Önkormányzat Ke-nézy Gyula Kórház-rendelőintézet Vértranszfúziós Állomás (Debrecen)

illetékességi terület: Hajdú-Bihar megye
Szabolcs-Szatmár-Bereg megye
Borsod-Abaúj-Zemplén megye

A népjóléti miniszter 27/1998. (VI. 17.) NM rendelete

**az egészségügyi szakképesítést szerzett személyek
alapnyilvántartásáról, valamint az egészségügyi
szakdolgozók működési nyilvántartásának szabályairól**

Az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény (a továbbiakban: Eütv.) 247. §-a (2) bekezdésének *h*) pontjában kapott felhatalmazás alapján — az 5. § vonatkozásában a pénzügyminiszterrel egyetértésben — a következőket rendeltem el:

1. §

A rendelet hatálya az egészségügyi szakképesítést — ide nem értve az egyetemi szintű alapképzés, valamint felsőfokú szakirányú szakképzés szerinti (szak)orvos, (szak)fogorvos, (szak)gyógyszerész, klinikai szakpszichológus szakképesítést — szerzett személyekre, az egészségügyi szakképesítés megszerzéséről oklevelet, bizonyítványt kiállító intézményekre, valamint az egészségügyi szakképesítést szerzett személyeket a képesítésük szerinti munkakörben foglalkoztató egészségügyi szolgáltatókra terjed ki.

2. §

(1) Az 1. §-ban meghatározott egészségügyi szakképesítést szerzett személyek (a továbbiakban: egészségügyi szakdolgozó) alapnyilvántartását (a továbbiakban: Alapnyilvántartás) annak működési költségei biztosítása mellett a Népjóléti Minisztérium (a továbbiakban: minisztérium) az Egészségügyi Szakképző és Továbbképző Intézet (a továbbiakban: ETI) útján vezeti.

(2) Az Alapnyilvántartás az *1. számú mellékletben* meghatározott adatokat tartalmazza.

(3) A nyilvántartás vezetése során az államigazgatási eljárás általános szabályairól szóló 1957. évi IV. törvény előírásai szerint kell eljárni.

3. §

(1) Az Egészségügyi Szakdolgozók Működési Nyilvántartását (a továbbiakban: Működési Nyilvántartás) a minisztérium az ETI útján vezeti. A Működési Nyilvántartásban szereplő adatokat a *2. számú melléklet* tartalmazza.

(2) A Működési Nyilvántartás — az iskolai végzettségi szinteknek megfelelően — fejezetekre, ezen belül alfejezetekre tagozódik.

(3) A nyilvántartásba vétel során az egészségügyi szakdolgozót be kell sorolni a (2) bekezdés szerinti fejezetbe, azon belül pedig a megfelelő alfejezetbe.

4. §

(1) Az egészségügyi szakdolgozónak a Működési Nyilvántartásba történő felvételére a 2. § (3) bekezdésében foglaltak az irányadók. A nyilvántartásba vett egészségügyi szakdolgozó részére a 3. számú melléklet szerinti nyilvántartási igazolást (a továbbiakban: igazolás) kell kiadni. Az igazolás a kiállítástól számított öt évig, a személyi igazolvánnyal együtt érvényes.

(2) Az igazolás tartalmazza a nyilvántartott nevét, leánykori nevét, születési helyét és idejét, anyja nevét, szakképzettségének megnevezését, az igazolás érvényességi idejét és a Működési Nyilvántartás szerinti nyilvántartási számot.

(3) A Működési Nyilvántartásba felvett egészségügyi szakdolgozó szakképzettsége megjelölése mellett használhatja a „regisztrált” jelzót.

(4) Amennyiben az egészségügyi szakdolgozó több szakon, illetve több szinten rendelkezik szakképesítéssel, igazolás kiállítását azokra a szakokra vonatkozóan kell kérnie, amelyek szerint tevékenységet végez.

(5) Az igazolás elvesztése vagy megsemmisülése esetén — az egészségügyi szakdolgozó kérelmére — az ETI másodlatot állít ki.

5. §

(1) A Működési Nyilvántartásba vétel megújítására vonatkozó kérelmet a nyilvántartásba vétel idejének lejártá előtt legalább 30 nappal kell benyújtani. A nyilvántartásba vétel megújítása esetén a 4. § (1) bekezdésének rendelkezései az irányadók.

(2) A Működési Nyilvántartásba vételt, annak megújítását és az adatokban bekövetkezett változást a szakdolgozónak a 2. számú melléklet szerinti adatok közlésével kell kérnie, illetve bejelentenie. A munkahelyre vonatkozó adatokhoz mellékelni kell a munkáltató, hatósági engedély alapján tevékenységet végző személy esetében az engedélyező hatóságnak a munkahelyre vonatkozó igazolását is. A bejelentéshez űrlap az ETI-től igényelhető.

(3) A Működési Nyilvántartás megújítása, valamint az elvesztett igazolás másodlatának kiállítása díjköteles. A fizetendő díj mértéke azonos az első fokú államigazgatási eljárásért fizetendő általános tételű eljárási illeték összegével.

(4) A (3) bekezdés szerinti díj megfizetésére a népjóléti ágazatba tartozó egyes államigazgatási eljárásokért és igazgatási jellegű szolgáltatásokért fizetendő díjakról rendelkező külön jogszabály* előírásai az irányadók azzal, hogy a díjat az ETI 10032000-00281478-00000000 számú számlájára kell befizetni.

* 50/1996. (XII. 27.) NM rendelet.

6. §

(1) A szakképesítésének megfelelő tevékenységet több mint két éve nem gyakorló egészségügyi szakdolgozó Működési Nyilvántartásba történő felvételi kérelméhez mellékelni kell a munkáltató nyilatkozatát arról, hogy a szükséges szakmai felügyeletet legalább egy hónapig biztosítja.

(2) A Működési Nyilvántartás megújítása iránti kérelemhez mellékelni kell a külön jogszabályban meghatározott továbbképzési kötelezettség teljesítésére vonatkozó igazolásokat.

7. §

(1) Ez a rendelet 1998. július 1. napján lép hatályba.

(2) E rendelet hatálybalépésével egyidejűleg az Egészségügyi Szakdolgozók Központi Továbbképző Intézetéről szóló 4/1986. (Eü. K. 3.) EüM utasítás hatályon kívül helyezéséről szóló 12/1995. (II. 28.) NM rendelet hatályát veszti.

(3) A rendelet hatálybalépése előtt kiadott oklevelekre, bizonyítványokra vonatkozó adatszolgáltatást az oktatási intézmények az ETI megkeresésére, 90 napon belül teljesítik.

(4) Az egészségügyi szakdolgozó első alkalommal az e rendelet hatálybalépésétől számított 60 napon belül kérheti felvételét a Működési Nyilvántartásba, amely alapján abba a kérelmezőt a kérelem benyújtásától számított 90 napon belül kell felvenni, és részére a nyilvántartási igazolást kiadni.

(5) A rendelet megjelenését megelőzően kiadott országos nyilvántartási számok 1999. december 31-én érvényüket veszítik.

Dr. Kökény Mihály s. k.,
népjóléti miniszter

1. számú melléklet
a 27/1998. (VI. 17.) NM rendelethez

**Az egészségügyi szakképesítést szerzett személyek
alapnyilvántartásának adatai**

I. A vizsgát tett adatai

1. Név:
2. Leánykori név:
3. Születési hely, idő:
4. Anyja neve:
5. Állampolgárság:
6. Legmagasabb iskolai végzettség:
7. Törzslap száma:

II. A szakképesítés adatai

1. Megnevezése:
2. Azonosító száma:
3. Oklevél, bizonyítvány száma:
4. Megszerzés kelte:

III. A képzést, vizsgát szervező adatai

1. A képzést szervező intézmény neve:
2. Címe:
3. A vizsgát szervező intézmény neve:
4. Címe:
5. Nyilatkozat az adatoknak a vizsgadokumentumokkal való egyezéséről.

IV. Az alapnyilvántartás száma

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

2. számú melléklet
a 27/1998. (VI. 17.) NM rendelethez

**Az egészségügyi szakdolgozók működési
nyilvántartásának adatai**

I. A szakdolgozó adatai

1. Név:
2. Leánykori név:
3. Születési hely, idő:
4. Anyja neve:
5. Állampolgárság:
6. Lakcím:
7. Levelezési cím:
8. Szakképesítés megnevezése:
9. Oklevél, bizonyítvány száma:
10. Szakképesítés megszerzésének helye, ideje:
11. Kiállító intézmény:
12. Tudományos fokozat:
13. Nyelvvizsga:
14. Alapnyilvántartás száma:
15. Törzslap, előző nyilvántartás száma:
16. Korlátozott alkalmasság:
17. Továbbképzés:
18. Egy évet meghaladó szüneteltetés:

II. Munkahellyel kapcsolatos adatok

1. Munkahely neve:
2. Címe:
3. Munkakör:

III. A működési nyilvántartás száma

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

3. számú melléklet
a 27/1998. (VI. 17.) NM rendelethez

**Igazolás az egészségügyi szakdolgozó működési
nyilvántartásba vételéről**

ELSŐ OLDAL

Népjóléti Minisztérium
Egészségügyi Szakdolgozók Országos
Nyilvántartása

Igazolás/Register

működési nyilvántartásba vételről/the register of service

Név:	Name
Leánykori név:	Maiden name
Szül. hely:	Place of Birth
Szül. dátum:	Date of Birth
Anyja neve:	Mother's name

Nyilvántartási szám/registration number

HÁTOLDAL

A Népjóléti Minisztérium Egészségügyi Szakdolgozók Országos Nyilvántartásába szakon felvételt nyert. Az igazolás érvényes, alkalmasságot / korlátozott alkalmasságot tanúsít.

She/he was admitted to the Hungarian National Health Register in branch of
Registration is valid certifies suitability, limited suitability.

Kelt/Date:

.....
aláírás/signature

**A népjóléti miniszter
28/1998. (VI. 17.) NM
rendelete**

**az egészségügyi szakdolgozók továbbképzésének
szabályairól**

Az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény (a továbbiakban: Eütv.) 247. §-a (2) bekezdésének *i*) pontjában foglalt felhatalmazás alapján a következőket rendelem el:

1. §

(1) Az egészségügyi szakképesítéssel rendelkező — ide nem értve a (szak)orvos, (szak)fogorvos, (szak)gyógyszerész, klinikai szakpszichológus szakképesítéssel rendelkezőket — dolgozók (a továbbiakban: egészségügyi szakdolgozó) továbbképzése továbbképzési időszakokban történik. A továbbképzési időszak tartama öt év.

(2) Az első továbbképzési időszak kezdete az egészségügyi szakdolgozónak az Egészségügyi Szakdolgozók Működési Nyilvántartásába történő felvételének napja, a további időszakok kezdete az egészségügyi szakdolgozó működési nyilvántartásának az Eütv. 112. § (9) bekezdése alapján történő megújításának napja.

(3) Az egészségügyi szakdolgozó mentesül a továbbképzési kötelezettség alól, ha a reá irányadó öregségi nyugdíjkorhatár eléréséhez öt évnél rövidebb idő van hátra.

2. §

(1) A továbbképzési időszak alatt, a következő továbbképzési időszakba történő átlépéshez, az egészségügyi szakdolgozónak a 3. és 4. § szerinti továbbképzési formákban elméleti és gyakorlati felkészültségéről kell számot adnia. Az elméleti és gyakorlati feltételek teljesítésének mérése pontozással történik. Az egészségügyi szakdolgozó továbbképzésére vonatkozóan nyilvántartott adatokat az *1. számú melléklet* tartalmazza.

(2) Az egészségügyi szakdolgozónak a továbbképzési időszak alatt összesen 100 pontot kell teljesítenie. A továbbképzési pontok az e rendeletben meghatározott elméleti továbbképzések és gyakorlatok keretében szerezhetőek meg.

(3) Az egészségügyi szakdolgozók továbbképzését az Egészségügyi Szakképzési és Továbbképzési Tanács (a továbbiakban: ESZTT) bizottsága (a továbbiakban: Bizottság) folyamatosan figyelemmel kíséri, elemzi és értékeli.

3. §

(1) Elméleti továbbképzésnek minősül:

a) a legalább 40 órás, elméleti, illetve gyakorlati foglalkozások keretében egyes szakmai témaköröket feldolgozó,

vizsgálóval záruló továbbképzésen való részvétel, az elérhető pontok száma legalább 20, legfeljebb 40;

b) az olyan regionális, országos, helyi vagy szakmaterületi rendezvényen való részvétel (kongresszus, ankét), ahol legalább 5 előadás hangzik el, az elérhető pontok száma legalább 5, legfeljebb 10;

c) regionális, országos, helyi vagy szakmaterületi specifikus kongresszuson, ankéton, továbbképzésen tartott előadás vagy bemutatott poszter, az elérhető pontok száma legalább 10, legfeljebb 20;

d) külföldi vagy hazai kiadó által megjelentetett könyv, cikk vagy pályamű (publikáció), az elérhető pontok száma legalább 15, legfeljebb 50,

e) egyéni továbbképzés, külföldi vagy hazai szakmai tanulmányút egy adott téma tanulmányozására, az elérhető pontok száma legalább 10, legfeljebb 20;

f) az adott szakképesítésnek megfelelő szakmai vizsga írásbeli feladatsora legalább 75%-os eredménnyel történő megoldása, az elérhető pontszám 50.

(2) Mentesül az elméleti továbbképzési kötelezettség alól, aki

a) az adott szakterületen újabb vagy magasabb szakképesítést szerez,

b) a szakterületén oktatói, vizsgáztatói tevékenységet végez,

c) külön jogszabályban foglaltak szerint a szakképesítésének megfelelő szakértői tevékenységre jogosító engedéllyel rendelkezik.

4. §

(1) A továbbképzési időszak gyakorlati részének teljesítéséhez az egészségügyi szakdolgozónak legalább három évet kell az adott szakképesítés szerinti munkakörben eltöltenie, amit a munkáltató, illetőleg a működési engedély kiállítója igazol. Egy év gyakorlati idő pontértéke 15.

(2) Az elméleti és a gyakorlati feltételek teljesítését igazoló továbbképzési pontok egymást kiegészítik.

5. §

(1) Az elméleti továbbképzések minősítését a Bizottság felkért szakértők közreműködésével végzi. A továbbképzések minősítésének szempontjait a Bizottság módszertani ajánlásban teszi közzé.

(2) A 3. § (1) bekezdésének *a*)—*c*) pontjai szerinti továbbképzés szervezője a továbbképzés minősítéséhez szükséges adatokat, a továbbképzés időpontját legalább két hónappal megelőzően a *2. számú mellékletben* feltüntetett adatok közlésével jelentheti be a Bizottságnak. A külföldi továbbképzés bejelentése és elismerése utólag történik meg.

(3) A Bizottság a szakértők javaslatát figyelembe véve a kérelemben foglaltak alapján — a meghatározott ponthatárokon belül — dönt a továbbképzés elismeréséről. Az elismert továbbképzést az Egészségügyi Szakképző és Továbbképző Intézet (a továbbiakban: ETI) nyilvántartásba veszi, annak nyilvántartási számáról értesíti a továbbképzés szervezőjét és információs lapjában közzéteszi a továbbképzésként elismert rendezvény adatait.

(4) A (3) bekezdésben foglalt elismerést követően a továbbképzés szervezője jogosult a rendezvényét minősített továbbképzésként hirdetni, és a résztvevőknek a továbbképzésen való részvételt igazolni.

6. §

(1) A 3. § (1) bekezdés *d)*–*e)* pontja szerinti továbbképzési forma esetén a minősítéshez szükséges adatokat az egészségügyi szakdolgozó, publikáció esetén a szerkesztőbizottság értékelésével együtt juttathatja el az ETI-hez.

(2) A 3. § (1) bekezdés *f)* pontja szerinti továbbképzési forma esetén a szakdolgozó vizsgázási szándékát az ETI-nek jelenti be, aki tájékoztatja a vizsga helyéről és időpontjáról. A feladatlap kitöltésére a szakmai vizsgákhoz kapcsolódóan, a szakmai vizsgáztatás általános szabályairól és eljárási rendjéről szóló jogszabályban* meghatározott időszakban van mód.

(3) Az (1) és (2) bekezdés szerint megszerzett továbbképzési pontjairól az ETI értesíti az egészségügyi szakdolgozót.

(4) Az egészségügyi szakdolgozók szakértői tevékenységüket szakértői igazolványukkal igazolják. A vizsgáztatói, oktatói tevékenységet a vizsga, illetve az oktatás szervezője igazolja.

7. §

(1) A továbbképzések támogatására az ETI az ESZTT-vel előzetesen egyeztetett témakörökben minden negyedév első hónapjában pályázatot jelentet meg. A pályázatot az ESZTT felügyelete alatt működő, független szakértőkből álló öttagú testület bírálja el. Az elbírálás határideje az adott negyedév utolsó hónapjának 25. napja.

(2) A pályázatok nyerteseiről az ETI a Népjóléti Közlönyben közleményt tesz közzé.

8. §

A Népjóléti Minisztérium a 7. § (1) bekezdése szerinti testület működési költségeit és a 7. § értelmében évente meghirdethető pályázatok forrását az ETI költségvetésén keresztül, elkülönített kezelésben biztosítja.

* 10/1993. (XII. 30.) MüM rendelet.

9. §

(1) Ez a rendelet — a (2) bekezdésben foglalt kivétellel — 1998. július 1. napján lép hatályba.

(2) A 2. § (3) bekezdése, valamint az 5. és 7. § 1999. január 1. napján lép hatályba.

Dr. Kökény Mihály s. k.,
népjóléti miniszter

1. számú melléklet a 28/1998. (VI. 17.) NM rendelethez

Az egészségügyi szakdolgozó továbbképzésére vonatkozó adatok

I. Személyi adatok

1. Név:
2. Leánykori név:
3. Születési hely, idő:
4. Anyja neve:
5. Szakképzettsége:
6. Továbbképzési időszak lejártja:
7. Működési nyilvántartási szám:

II. Elméleti továbbképzések

1. A továbbképzés nyilvántartási száma:
2. A továbbképzés formája:
3. A továbbképzés teljesítéséért járó pontok száma:
4. A továbbképzés igazolása:

III. Gyakorlati továbbképzések

1. A teljesítés helye:
2. A teljesítés időtartama:
3. A teljesítés igazolása:

2. számú melléklet a 28/1998. (VI. 17.) NM rendelethez

Az elméleti továbbképzés minősítéséhez szükséges adatok

1. A szervező megnevezése:
2. Címe:
3. A továbbképzés formája:
4. A továbbképzés célja:
5. Tematika:
6. A továbbképzés időpontja:
7. A továbbképzés helye:
8. A várható résztvevők köre:
9. Vizsgával záruló továbbképzés esetén a számonkérés módja:

**A népjóléti miniszter
29/1998. (VI. 17.) NM
rendelete**

**az egészségügyi szakellátás társadalombiztosítási
finanszírozásának egyes kérdéseiről szóló
9/1993. (IV. 2.) NM rendelet módosításáról**

Az egészségügy társadalombiztosítási finanszírozásának egyes kérdéseiről szóló — többször módosított — 103/1995. (VIII. 25.) Korm. rendelet 33. §-ának (3) bekezdésében kapott felhatalmazás alapján a következőket rendelem el:

1. §

Az egészségügyi szakellátás társadalombiztosítási finanszírozásának egyes kérdéseiről szóló — többször módosított — 9/1993. (IV. 2.) NM rendelet (a továbbiakban: R.) 2. számú mellékletében

- a) az
„51840 Külsőfül alaki korrekciója” 0’’
szövegrész helyébe az
„51840 Külsőfal alaki korrekciója” 1500’’
szövegrész;
- b) az
„52170 Orrkorrekció” 0’’
szövegrész helyébe az
„52170 Orrkorrekció” 1500’’
szövegrész;
- c) az
„58722 Plastica mammilae” 800’’
szövegrész helyébe az
„58722 Mellbimbó plasztika” 800’’
szövegrész;
- d) az
„58750 Plastica mammae” 0
58752 Plastica cutis mammae 0’’
szövegrész helyébe az
„58750 Emlőplasztika” 1000
58752 Emlő bőrének plasztikája 900’’
szövegrész lép.

2. §

Az R. 11. számú melléklete helyébe e rendelet *melléklete* lép.

3. §

(1) Ez a rendelet a kihirdetést követő 3. napon lép hatályba azzal, hogy rendelkezéseit a hatálybalépését követő elszámolások során — az elszámolt teljesítés időpontjától függetlenül — alkalmazni kell.

(2) E rendelet hatálybalépésével egyidejűleg az R. 1. számú mellékletében a Tétéles elszámolás alá eső egyszerűhasználatos eszközök és implantátumok jegyzéke cím 22. sorában az „(IMPLANTOFIX)”, 23. sorában a „(MAKROPLAST)” szövegrészek a hatályukat veszítik.

*Dr. Kókény Mihály s. k.,
népjóléti miniszter*

Melléklet
a 29/1998. (VI. 17.) NM rendelethez

„11. számú melléklet
a 9/1993. (IV. 2.) NM rendelethez

Dializáló eljárás	Súlyozási szorzók
1. Haemodialízis (HD)	1,0
2. Haemoperfúzió	2,7
3. High flux kezelés ¹	1,2
4. Haemofiltráció ²	1,7
5. Hemodiafiltráció (online/offline HDF) ²	1,4
6. Mobil dialízis	+2 (hozzáadódik a fentiek valamelyikéhez)
7. Dializátor újrafelhasználás	1,0
8. Ideiglenes vénakatéter ³	0,9
9. Tartós vénakatéter ³	2,7

¹ Orvosszakmai indikáció alapján, maximális aránya országosan a jelentett kezelésszám 10%-a, afölött a súlyszám 1,0.

² Orvosszakmai indikáció alapján, maximális aránya országosan a jelentett kezelésszám 25%-a, afölött a súlyszám 1,0.

³ Orvosszakmai indikáció alapján, betegnyilatkozattal és a beavatkozás jegyzőkönyvével igazoltan.”

III. rész HATÁROZATOK

Az Alkotmánybíróság határozatai

Az Alkotmánybíróság 29/1998. (VI. 17.) AB határozata

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

Az Alkotmánybíróság jogszabály alkotmányellenességének utólagos vizsgálatára irányuló indítvány tárgyában meghozta a következő

határozatot:

Az Alkotmánybíróság megállapítja: a munkaügyi ellenőrzésről szóló 1996. évi LXXV. törvény 3. § (1) bekezdése alkalmazásánál alkotmányos követelmény, hogy amennyiben a Munka Törvénykönyvéről szóló 1992. évi XXII. törvény 199. § (1)—(2) bekezdésében meghatározott felek között munkaügyi jogvita indult [Mt. 199. § (3) bek.], a munkaügyi ellenőrzést végző államigazgatási hatóság a felek munkaügyi jogvitájának tartama alatt a felek jogviszonyát elbíráló intézkedést nem tehet.

Az Alkotmánybíróság a munkaügyi ellenőrzésről szóló 1996. évi LXXV. törvény 3. § (1) bekezdés *a*), *d*), *e*) és *f*) pontja, 6. § (1) bekezdés *b*) és *e*) pontja, valamint 7. § (1) bekezdése alkotmányellenességének utólagos megállapítására és megsemmisítésére irányuló indítványokat elutasítja.

Az Alkotmánybíróság ezt a határozatát a Magyar Közlönyben közzéteszi.

INDOKOLÁS

I.

Az Alkotmánybírósághoz két indítvány érkezett, amelyek a munkaügyi ellenőrzésről szóló 1996. évi LXXV. törvény (a továbbiakban: Met.) egyes rendelkezései alkotmányellenességének utólagos megállapítását és megsemmisítését kezdeményezték. Az Alkotmánybíróság az indítványokat egyesítette és egy eljárás keretében bírálta el.

1. Az egyik indítványozó kizárólag a Met. 3. § (1) bekezdésének *e*) pontját támadja, amelynek értelmében: „A munkaügyi ellenőrzés kiterjed ... a jogszabályban megállapított munkabér összegére és jogszabályban vagy kollektív szerződésben rögzített mértékére vonatkozó, valamint a

munkabér védelmét szolgáló rendelkezések ... betartására.” A Met. ide kapcsolódó szabálya szerint: „A felügyelő az ellenőrzés során tapasztalt szabálytalanságok megszüntetése érdekében ... kötelezheti a foglalkoztatót a szabálytalanság meghatározott határidőn belül történő megszüntetésére.”

A „munkabér védelme” intézményét a Munka Törvénykönyvéről szóló 1992. évi XXII. törvény (a továbbiakban: Mt.) 154—164. §-ai fogják át, e körbe tartozik a munkabér jogalap nélküli kifizetése is. Az Mt. 162. §-a a munkáltató és a munkavállaló viszonylatában szabályozza eme jogintézményt. A 162. § (1) bekezdése alapján a jogalap nélkül kifizetett munkabért a munkáltató a munkavállalótól hatvan napon belül, írásbeli felszólítással követelheti vissza, a (2) bekezdés szerint a jogalap nélkül kifizetett munkabért az általános elévülési időn belül (három év) lehet visszakövetelni, ha a munkavállalónak a kifizetés alaptalanságát fel kellett ismernie, vagy azt maga idézte elő.

Az indítványozó az Mt. hivatkozott szabályaiból kiindulva arra a következtetésre jut, hogy a Met. „ténylegesen ... bírósági jogkörbe, hatáskörbe tartozó ügyekre terjeszti ki az államigazgatási szervnek minősülő ellenőrző szervek hatáskörét, sőt ... jogává teszi a közigazgatási határozattal való kötelezést is és az eredeti állapot visszaállítását is.” Álláspontja szerint a Met. így megsérti az „államhatalmi ágak megosztásáról szóló alapvető alkotmányossági tételt”, és a párhuzamosságok miatt eljárási zavar keletkezik az államigazgatási eljárás és a bírósági eljárás relációjában.

A Met. kifogásolt rendelkezései alkotmányellenességének közelebbi okát az indítvány kiegészítése részletezi. Ezek szerint: „Az 1949. évi XX. törvény 45. § (1), illetve (2) bekezdése az igazságszolgáltatás letéteményeseinek a bíróságokat (külön bíróságokat) tekinti. Az Alkotmány felhatalmazása alapján [50. § (4) bek.] az 1972. évi IV. törvény — a bíróságokról szóló törvény — 3. § (1) bekezdés *d*) pontja bírósági út körébe tartozónak tekinti a munkaviszonnyal kapcsolatos jogvitákat. ... A Munka Törvénykönyve ... 199. § (3) bekezdése a munkaügyi jogvitákban a Munkaügyi Bíróságok kizárólagos joghatóságát állapítja meg. ... Mindezekből következően az Mt. 162. §-ával kapcsolatos ... jogvitákban csak és kizárólag a Munkaügyi Bíróságok hivatottak dönteni.”

Az indítványozó részletesen kifejti: a Met. 3. § (1) bek. *e*) pontjának szabályozása azért vezet a bírósági hatáskör alkotmányellenes elvonásához, mert a kifogásolt rendelkezés „a Munka Törvénykönyve 162. §-ának esetkörét is közigazgatási ügyként kezeli.” Így — álláspontja szerint — a Met. „párhuzamos joghatóságként, — bírósági út mellett — a közigazgatási eljárást is jogosnak tartja, ugyanabban az ügykörben, az Mt. 199. § (3) bek. ellenére”, s ezért „joghatóságbeli kollízióról beszélhetünk.”

2. A másik indítványozó — aki a Met. 3. § (1) bekezdés *a*), *d*), *e*) és *f*) pontjait, valamint a 6. § (1) bekezdés *b*) és *e*) pontját visszamenőleges hatállyal kéri megsemmisíteni — indítványát szintén arra alapozza, hogy a munka-

ügyi felügyeletek mint államigazgatási szervek „gyakorlatilag bírósági hatáskörbe tartozó kérdésekben foglalnak állást.” A Met. hivatkozott jogszabályhelyei véleménye szerint az Alkotmány 50. § (1)—(2) bekezdésébe (közigazgatási határozatok bírósági felülvizsgálata), valamint az Alkotmány 57. § (1) és (5) bekezdésébe (bíró-sághoz fordulás joga, illetőleg jogorvoslathoz való jog) ütköznek.

Az indítványozó a fentiek magyarázatául előadja, hogy a Met. „kizárólagos bírósági hatáskört von el ..., amikor pl. a szerződések érvényességi kelleit, a munkabér rendszerét, a kifizetéshez kapcsolódó eljárásokat, a pótlékok rendszerét stb. kívánja — a bírósági hatáskört megkerülve — értelmezni, s a megszegésük miatt munkaügyi bírságot — akár több milliót is — kiszabni.” Álláspontja szerint: „... más jogágban nem lehet hatóságnak, közigazgatási szervnek az adott jogág intézményeit értelmezni, elvonni a bírósági hatáskört.” Véleménye szerint: „Az állam beavatkozását a munkajogi viszonyokba semmi sem indokolja, hacsak a munkaügyi bírság beszédésének célzata nem ...” Az indítvány tehát — bár névleg csak a „rendbírság”-ot [Met. 6. § (1) bek. e) pont] támadja, ám egyes észrevételeiből kikövetkeztethetően — a „munkaügyi bírság” intézménye (Met. 7. §) ellen is irányul.

II.

A Met. — amely 1996. november 17-i hatállyal törvényi szintű szabályozással váltotta fel a munkaügyi ellenőrzésről szóló, módosított 124/1990. (XII. 30.) Korm. rendeletet — preambulumban kiemeli: „E törvény célja, hogy ... a foglalkoztatásra vonatkozó jogszabályokban megállapított köteleességek megtartása állami ellenőrzésének tárgyát, személyi és szervezeti kereteit, az eljárás rendjét, valamint e köteleességek megszegésének jogkövetkezményeit meghatározza.” A Met. hatálya kiterjed mindazon foglalkoztatóra, aki természetes személyt foglalkoztatására irányuló jogviszonyban alkalmaz [1. § (1) bek.]. A munkaügyi ellenőrzést fő szabály szerint a megyei (fővárosi) munkavédelmi felügyelőségek dolgozói — a munkavédelmi felügyelők — látják el [2. § (1) bek.].

A Met.-nek az indítványozók által támadott rendelkezései a következők:

„3. § (1) A munkaügyi ellenőrzés kiterjed

a) a foglalkoztatásra irányuló jogviszony létesítéséhez szükséges jognyilatkozatokra vonatkozó munkaügyi rendelkezések, illetve az e jogviszony létesítésével összefüggő munkaügyi bejelentési és nyilvántartási köteleességek,

(...)

d) a munkaidőre, a pihenőidőre, a rendkívüli munkavégzésre (az Mt. 126—129. §), valamint a szabadságra vonatkozó, jogszabályban vagy kollektív szerződésben rögzített rendelkezések,

e) a jogszabályban megállapított munkabér összegére és jogszabályban vagy kollektív szerződésben rögzített mértékére vonatkozó, valamint a munkabér védelmét szolgáló rendelkezések,

f) a foglalkoztatásra irányuló jogviszony megszűnésével összefüggő — a munkavállalót megillető — igazolások kiállításának és kiadásának, (...) betartására.”

„6. § (1) A felügyelő az ellenőrzés során tapasztalt szabálytalanságok megszüntetése érdekében

(...)

b) kötelezheti a foglalkoztatót a szabálytalanság meghatározott határidőn belül történő megszüntetésére,

(...)

e) külön jogszabályban foglaltak szerint rendbírságot szabhat ki,

(...)”

„7. § (1) Az ellenőrzést lefolytató felügyelő írásbeli javaslata alapján az illetékes megyei (fővárosi) felügyelőség vezetője a foglalkoztatóval szemben munkaügyi bírság kiszabására jogosult, ha a 3. § (1) bekezdésében foglaltak megsértése több munkavállalót érint. Munkaügyi bírság e feltétel hiányában is kiszabható, a 3. § (1) bekezdésének b), h), i), j) pontjaiban foglaltak megsértése esetén.”

III.

1. Az egyik indítványozó alkotmányossági észrevételeit arra alapozza, hogy az Mt. 162. §-ának rendelkezéseit (jogalap nélkül kifizetett munkabér visszakövetelése) a munkaügyi felügyelőségek — a Met. 3. § (1) bek. e) pontja alapján — államigazgatási ügyként kezelik, és az e tárgyban hozott döntéseikkel bírósági hatáskört vonnak el. Ezért célszerűnek tartaná, ha az Mt. 162. §-ában foglalt rendelkezések ellenőrzését a Met. kivenné a 3. § (1) bek. e) pontjának hatálya alól, illetőleg ezt az Alkotmánybíróság mondaná ki.

1.1. Az Mt. „A munkabér védelme” cím alatt — a törvény 154—164. §-ai között — a 162. §-ban szabályozza azt a magatartást, amely a munkabér jogalap nélküli kifizetése esetén annak visszafizetésére szolgál. Az Mt. 162. §-a szervesen illeszkedik a munkabér védelme fejezetbe, hiszen a munkáltató csak törvényben meghatározott eljárási rend szerint követelheti vissza a jogalap nélkül, illetve a tévesen kifizetett munkabért. E szabály annak a gyakorlatnak a megakadályozását hivatott szolgálni, amely szerint a munkáltató minden külön előzetes értesítés nélkül levonást hajt végre a munkabérből. Az Mt. 162. §-ában szabályozott magatartás így szerves összefüggésben van az Mt. 160., valamint a 161. §-ában foglaltakkal (az elszámolás ellenőrizhetőségének követelményeivel, illetőleg a munkabérből való levonás feltételeivel).

Nem vitatható tehát a Met. azon szabályozási módja, amely a 3. § (1) bek. e) pontjában „a munkabér védelmét szolgáló rendelkezések” fordulat háttér joganyagának az Mt. „A munkabér védelme” címet viselő részét tekinti, és

a munkaügyi ellenőrzést az Mt. 154—164. §-aira — közöttük a 162. §-ra is — egységesen kiterjeszti.

1.2. A Met. 6. § (1) bekezdése felsorolja azokat a jogkövetkezményeket, amelyeket a munkaügyi ellenőrzést végző szerv a hatáskörébe tartozó ügyekben alkalmazhat. (Míg tehát a Met. 3. §-a a törvény tárgyi hatályát rögzíti, a 6. § a jogkövetkezmények tekintetében húzza meg az eljáró szerv hatáskörének határait.) A Met. 6. §-a alapján a munkaügyi felügyelőt a szabálytalanságok megszüntetése érdekében a következő jogosítványok illetik meg: a foglalkoztató figyelmének felhívása a vonatkozó jogszabályok megtartására, a foglalkoztató kötelezése a szabálytalanság megszüntetésére, a további foglalkoztatás megtiltása, szabálysértési eljárás lefolytatása, rendbírság kiszabása, kötelezés meghatározott fizetési kötelezettség teljesítésére. A munkaügyi felügyelő — kivéve, ha szabálysértési eljárást folytat le — az államigazgatási eljárás általános szabályairól szóló 1957. évi IV. törvény (a továbbiakban: Áe.) szabályai szerint jár el.

A Met. 6. § (1) bek. *b*) pontja általános rendelkezésként biztosítja a munkaügyi ellenőrzést végző szervnek azt a lehetőséget, hogy — amennyiben az ellenőrzés eredménye úgy kívánja — kötelezze a foglalkoztatót a szabálytalanság meghatározott határidőn belül történő megszüntetésére. A szabálytalanság megszüntetésére irányuló konkrét magatartás attól függ, hogy milyen szabály megszegéséről van szó. Az indítványozó által kifogásolt ügyben a munkáltató a munkabér védelmére vonatkozó szabályokat sértette meg, így csak a jogellenesen levont munkabér összegének visszafizetésére történő kötelezés jöhetett számításba.

1.3. Az indítványozó álláspontja szerint a Met. 6. § (1) bek. *b*) pontjának alkalmazása felesleges — s egyben alkotmányosértő — párhuzamosságot jelent, hiszen a felek között munkaügyi jogvita keletkezett, amelynek eldöntése a munkaügyi bíróság hatáskörébe tartozik. Az Mt. 199. § (1) bekezdése értelmében a munkavállaló a munkáltató munkaviszonyra vonatkozó szabályt sértő intézkedése (mulasztása) ellen, valamint a munkaviszonyból származó igényének érvényesítése érdekében munkaügyi jogvitát kezdeményezhet. A (2) bekezdés szerint a munkáltató — ha a törvény másként nem rendelkezik — a munkaviszonnyal kapcsolatos igények érvényesítése iránt szintén munkaügyi jogvitát kezdeményezhet. Az (5) bekezdés alapján a felek a bírósági eljárást megelőzően egyeztetni kötelesek. A felek között tehát csak akkor lehet munkaügyi jogvitáról beszélni, ha az ellentétes állásponton lévők közül az egyik egyeztetést kezdeményez.

Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint — szemben az indítványozó véleményével — a munkaügyi ellenőrzés alkalmazásával nem a munkáltató és a munkavállaló közötti — az Mt. 199. § (3) bekezdése szerint közvetlen (munkaügyi) bírósági hatáskörbe tartozó — jogvita eldöntéséről van szó, hanem a munkaviszonyra vonatkozó szabályok megtartásának közigazgatási szerv által történő hatósági ellen-

őrzéséről. Az ellenőrzés során a munkaügyi szerv és a foglalkoztató között jön létre jogviszony, a felek között keletkezett jogvita eldöntését pedig a foglalkoztató végső soron a közigazgatási bíráskodás szabályai szerint kérheti a bíróságtól [Áe. 72. § (1) bek.]. Az ellenőrző szervek tevékenységét tehát az indítványozó helytelenül minősíti munkaügyi jogvita eldöntésének, mivel az ellenőrzés során keletkezett jogviszonyok alanyai, tartalma és a jogviták eldöntésének módja is különbözik az Mt. 199. §-ában foglaltaktól.

1.4. Az indítványozó a munkaügyi ellenőrzés intézményét, illetőleg a hatáskörüket gyakorló munkaügyi szervek egyes konkrét intézkedéseit az Alkotmány 45. § (1) és (2) bekezdésébe ütközőnek tartja.

Az indítványozó által felhívott alkotmányi előírásokból azonban nem vezethető le, hogy mely munkaügyi kérdésekben járhat el „csak és kizárólag” bíróság. Az Alkotmány 45. § (1) bekezdése csupán általánosságban rendelkezik arról, hogy „A Magyar Köztársaságban az igazságszolgáltatást ... a bíróságok gyakorolják.”, az Alkotmány 45. § (2) bekezdése is csak azt rögzíti, hogy „A törvény az ügyek meghatározott csoportjaira külön bíróságok létesítését is elrendelheti.” A bírósági hatáskör szempontjából az Alkotmány más rendelkezéseinek lehet jelentősége: így különösen a bírósághoz fordulás jogát biztosító 57. § (1) bekezdésnek, valamint a közigazgatási határozatok bírósági felülvizsgálatát megalapozó 50. § (2) bekezdésnek. Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint azonban a munkaügyi ellenőrzés intézménye nem az Mt. 199. §-a szerinti munkaügyi jogviták eldöntését szolgálja — s így a munkaügyi bíróság hatáskörének elvonására sem kerülhet sor —, a hatósági ellenőrzés során hozott közigazgatási határozatok pedig — az alkotmányi követelménynek megfelelően — bíróság előtt megámadhatók.

Az eljáró bíróságok hatáskörét — mind a munkaügyi jogviták, mind a hatósági döntéssel kapcsolatos jogviták tekintetében — külön törvények határozzák meg: e tekintetben az Mt. és a BSz. (1997: LXVI. tv.), illetőleg a Met. és az Áe. pontos, az alkotmányos követelményeket kielégítő szabályozást ad. Alkotmányellenességet csak az a helyzet jelentene, ha a hivatkozott törvények egymásnak ellentmondó szabályozást tartalmaznának, ami egyúttal anyagi alkotmányellenességet idézne elő. A jelen esetben azonban ez nem állapítható meg.

Az Alkotmánybíróság szükségesnek tartja kiemelni, hogy a munkaügyi jogvitákat eldöntő munkaügyi bíróságok [BSz. 19. § (2) bek., Mt. 199. § (3) bek.], illetőleg a munkaügyi ellenőrzést végző államigazgatási hatóságok (Met. 2. §) egymáshoz való viszonyára is irányadó az Áe. 5. § (4) bekezdésének azon rendelkezésére, amely szerint: „Ha a bíróság valamely ügyben a hatáskörét vagy ennek hiányát megállapítja, vagy az ügy érdemében határoz, ez a döntés az államigazgatási szervre kötelező.” Ugyanezt az elvet fogalmazza meg a BSz. 7. §-a is, melynek értelmében: „A bírósági határozat mindenkire kötelező, ideértve azt is,

ha a bíróság valamely ügyben hatáskörét vagy ennek hiányát állapítja meg.”

Az Alkotmány 2. § (1) bekezdése szerint: „A Magyar Köztársaság független, demokratikus jogállam.” A jogállamiság részét képező jogbiztonság tartalmával kapcsolatban az Alkotmánybíróság már a 11/1992. (III. 5.) határozatában rámutatott, hogy „A jogállamiság és a jogbiztonság elvéből fakadnak az eljárási garanciák. Ezek alapvető jelentőségűek az egyes jogintézmények működésének kiszámíthatósága szempontjából. Csak a formalizált eljárás szabályainak követésével ..., csak az eljárási normák betartásával működik alkotmányosan a jogszolgáltatás” (ABH 1992. 77, 85.) Az Alkotmánybíróság állásfoglalása szerint ezen követelmények — az előzőekben vázolt jogi szabályozásra figyelemmel — a munkaügyi ellenőrzés intézménye által nem szenvednek csorbát.

A fenti elvekre tekintettel az Alkotmánybíróság szükségnek tartotta a kifogásolt törvény rendelkezéseivel kapcsolatban a határozat rendelkező részében foglalt alkotmányos követelmény megállapítását.

2. A másik indítványozó a bírósági hatáskör elvonását abban látja, hogy a munkaügyi felügyelőségek — a Met. 3. § (1) bek. *a)*, *d)*, *e)* és *f)* pontjaiban biztosított hatáskörük gyakorlása során — közigazgatási szervként egy másik jogág — nevezetesen a munkajog — intézményeit értelmezik, s azok megsértése esetén még szankció (pl. rendbíróság, munkaügyi bírság) alkalmazására is jogosultak.

2.1. Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint nem tekinthető alkotmányellenesnek az, hogy a közigazgatási szervek feladat- és hatáskörük gyakorlása során a jogrendszer különböző jogágainak anyagi jogi normáit is értelmezik és alkalmazzák, s azok esetleges megsértéséhez hátrányos jogkövetkezményeket fűznek. A közigazgatási szervek tevékenysége ugyanis nem szűkíthető le kizárólag a közigazgatási anyagi jog normáinak alkalmazására.

A hatósági jogalkalmazás már fogalmilag is a jogrendszer egészének keretében történik, így a jogalkalmazó természetesen számos jogág rendelkezéseire és intézményeire támaszkodik, ha az adott hatósági feladat teljesítése ezt igényli. Ebben a körben a jogalkalmazó szükségszerűen végez több jogterületet is érintő értelmezési tevékenységet. Ellenkező felfogás mellett a közigazgatás nem tudna felelősen eleget tenni az Alkotmányban és más törvényekben meghatározott feladatainak.

2.2. Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint nem alkotmányellenes az sem, hogy a Met. a munkaügyi felügyelőségeket feljogosítja egyes munkaügyi intézmények alkalmazásának törvényességi szempontból való vizsgálatára, s annak eredményétől függően a Met.-ben meghatározott különböző szankciók alkalmazására (pl. rendbíróság, munkaügyi bírság).

A munkaügyi felügyelőségek — a Met. 3. §-ában meghatározott körben gyakorolt — munkaügyi ellenőrzéseik tapasztalatai alapján a szabálytalanságok megszüntetése érdekében különféle intézkedéseket tehet-

nek, s differenciált szankciórendszert alkalmazhatnak (Met. 6—7. §). A munkaügyi felügyelő szabálysértési eljárást folytathat le a külön jogszabályban meghatározott szabálysértést megvalósító vétkes személlyel szemben [Met. 6. § (1) bek. *d)* pont], továbbá a 3/1996. (IV. 5.) MüM rendeletben foglaltak szerint rendbíróságot szabhat ki [Met. 6. § (1) bek. *e)* pont]. A munkaügyi felügyelőség vezetője jogosult a Met. 7. §-ával újonnan bevezetett jogintézmény, a munkaügyi bírság alkalmazására.

E szankció objektív alapozású, azaz vétkességre való tekintet nélkül is kiszabható, s a foglalkoztatót [Met. 1. § (1) bek.] sújtja. A munkaügyi bírság megállapításának feltétele, hogy a jogszabály megsértése több munkavállalót érintsen, illetőleg e feltétel hiányában is kiszabható a Met. 3. § (1) bek. *b)*, *h)*, *i)* és *j)* pontjaiban foglaltak megsértéséért. A munkaügyi bírság mértékét a Met. differenciáltan határozza meg: a 6. § (3) bek. *a)*—*b)* pontjában foglalt feltételektől függően a bírság összege 50 000 Ft-tól 3 000 000 Ft-ig terjedhet.

Az úgynevezett „közigazgatási bírságok”, mint önálló anyagi jogi bírságok az utóbbi évtizedekben a hazai jogrendszerben széleskörűen elterjedtek, s ma már igen sok jogcímen kiszabhatók. (Elegendő utalni a bányafelügyeleti, az építésügyi, a fogyasztóvédelmi, a környezetvédelmi, a légszennyezési, a műemlékvédelmi, a pénztárfelügyeleti, a távközlési, a tűzvédelmi, a vámigazgatási, a versenyfelügyeleti és a veszélyes hulladék bírságokra). Közös jellemzőjük, hogy törvényi szintű szabályozáson vagy felhatalmazáson alapulnak, általában objektív jellegűek (vétkességre tekintet nélkül kiszabhatók), valamint a befolyt bírságösszegek közvetve vagy közvetlenül reparációs célokat szolgálnak (pl. védett értékek sérelmének orvoslását, kutatások támogatását).

A munkaügyi bírság intézménye a Met. törvényi szintű szabályozásán alapul, az eljárás során az illetékes munkaügyi felügyelőség vezetője az Áe. szabályait köteles alkalmazni. A jogerős határozat törvényessége a közigazgatási bíráskodás szabályai szerint felülvizsgálható. A befolyt bírság a Met. preambulumban meghatározott közérdekű célok megvalósítását szolgálja (a Met. 7. § (5) bekezdése szerint a bírság 60%-a a Munkaerőpiaci Alap számlájára kerül, a fennmaradó összeg a felügyelőségnél marad, de személyi kiadásokra nem használható fel). Az Alkotmánybíróság mindezekre figyelemmel a munkaügyi bírság intézményének bevezetését nem tartja alkotmányellenesnek.

2.3. Az indítványozó véleménye szerint a Met. 3. § *a)*, *d)*, *e)* és *f)* pontjaiban, 6. § *e)* pontjában, valamint a 7. §-ában foglalt rendelkezések az Alkotmány 50. § (1)—(2) bekezdésével (közigazgatási határozatok bíróság előtti felülvizsgálata), az Alkotmány 57. § (1) bekezdésével (bírsághoz fordulás joga), továbbá az Alkotmány 57. § (5) bekezdésével (jogorvoslathoz való jog) ellentétesek. Az Alkotmánybíróság állásfoglalása szerint azonban a Met. hivatkozott rendelkezései megfelelnek a felhívott alkotmányi követelményeknek, mivel a Met. szabályozása kellő biztosítókat

tartalmaz mind az államigazgatási szervezetrendszeren belüli jogorvoslat lehetőségét, mind a munkaügyi felügyelőség által hozott közigazgatási határozat bíróság előtti felülvizsgálatát illetően.

A Met. 2. § (1) bekezdése értelmében a munkaügyi ellenőrzést — fő szabály szerint — a munkavédelemről szóló 1993. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Mvt.) 17. §-ának (4) bekezdésében meghatározott megyei (fővárosi) felügyelőségek dolgozói látják el. A területi munkabiztonsági és munkaügyi felügyelőségek centrális irányítású ún. dekoncentrált államigazgatási szervek. Ennek megfelelően a Met. alkalmazása során a munkaügyi felügyelő — kivéve, ha szabálysértési eljárást folytat le —, valamint az illetékes területi felügyelőség vezetője az államigazgatási eljárás általános szabályairól szóló, módosított 1957. évi IV. törvény (Áe.) szabályai szerint jár el [Met. 8. § (1) bek.].

A munkaügyi ellenőrzés során hozott határozatok államigazgatási határozatnak minősülnek, az egyedi ügyekben hozott döntések ellen az Áe. szabályai szerint fellebezésnek van helye. Az államigazgatási szervezetrendszeren belüli jogorvoslat hatósági fórumrendszerét az Mvt. 85. § a) és b) pontja határozza meg. Az Alkotmánybíróság 5/1992. (I. 30.) AB határozata szerint az Alkotmány 57. § (5) bekezdésében foglalt „jogorvoslathoz való jog, mint alkotmányos alapjog immanens tartalma az érdemi határozatok tekintetében a más szervhez vagy ... ugyanazon szervezeten belüli magasabb fórumhoz való fordulás lehetősége.” (ABH 1992. 27, 31.)

A Met. szabályozása ezen alkotmányos követelménynek eleget tesz, hiszen az államigazgatási szervezetrendszeren belüli jogorvoslat lehetősége — a fentiek szerint — biztosított. Az ügyfélnek ezen túlmenően lehetősége van arra is, hogy — a munkaügyi felügyelő, illetőleg a felügyelőség vezetője felettes szerve által — az ügy érdemében hozott jogerős határozat törvényességének felülvizsgálatát a bíróságtól kérje [Áe. 72. § (1) bek.]. Ezáltal megvalósul az Alkotmány 50. § (2) bekezdésének követelménye is, amely szerint: „A bíróság ellenőrzi a közigazgatási határozatok törvényességét.”

Az indítványozó hivatkozik az Alkotmány 57. § (1) bekezdése (bírósághoz fordulás joga) sérelmére is, az Alkot-

mánybíróság álláspontja szerint azonban ezen alapjog nem sérül a Met. szabályai, illetve azok alkalmazása során. A jelen határozat Indokolása III/1.3. pontjában az Alkotmánybíróság már rámutatott arra, hogy a munkaügyi ellenőrzés alkalmával nem a munkáltató és a munkavállaló közötti — közvetlenül bírósági hatáskörbe tartozó — munkaügyi jogvita eldöntéséről van szó, hanem a munkáltató hatósági ellenőrzéséről (s annak függvényében kötelezéséről, bírságolásáról). Erre figyelemmel a jogállamiság követelményének a bírósági út Alkotmány 50. § (2) bekezdése szerint történő megnyitása is eleget tesz.

Dr. Sólyom László s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke

Dr. Ádám Antal s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Bagi István s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Erdei Árpád s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Holló András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kilényi Géza s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kiss László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lábady Tamás s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Németh János s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Tersztyánszky Ödön s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: 750/B/1997/10.

Helyesbítés: A Magyar Közlöny 1998. évi 39. számában kihirdetett, egyes kormányrendeletek hatályon kívül helyezéséről szóló 94/1998. (V. 13.) Korm. rendelet 1. §-a helyesen:

....szóló 44/1990. (III. 13.) MT rendelet 13. és 14. §-a, **a kézi lőfegyverekről és lőszerokről, a gáz- és riasztófegyverekről, valamint a légfegyverekről és a lőtterekről szóló 115/1991. (IX. 10.) Korm. rendelet 37. §-a és a mezőgazdasági őrszolgálatról szóló 25/1980. (VI. 27.) MT rendelet hatályát veszti.**

(Kézirathiba)

MEGJELENT

a

MAGYAR KÖZLÖNYTÁRGYMUTATÓJA

az 1998. év május hónapban közzétett jogszabályokról és egyéb közleményekről.

A tárgymutatót a Magyar Közlöny mai számához mellékeljük.

A tárgymutató árát az előfizetési díj magában foglalja.

K Ö Z L E M É N Y

A Magyar Közlöny különszámaként megjelent

AZ ÁLLAMIGAZGATÁSI ELJÁRÁS ÉS A SZABÁLYSÉRTÉS

című, A/4 formátumú, 96 oldal terjedelmű kiadvány.

A kézirat lezárva: 1998. május 10.

Ára: 952 Ft áfával.

Megrendeléseket a Magyar Hivatalos Közlönykiadó címére (1085 Budapest, Somogyi Béla u. 6.) lehet feladni. Fax: 266-5190.

M E G R E N D E L Ő L A P

Megrendeljük

AZ ÁLLAMIGAZGATÁSI ELJÁRÁS ÉS A SZABÁLYSÉRTÉS

című kiadványt példányban.

A megrendelő (cég) neve:

Címe (város, irányítószám):

Utca, házszám:

Az ügyintéző neve, telefonszáma:

A megrendelő (cég) bankszámlaszáma:

A megrendelt példányok ellenértékét a postaköltséggel együtt a szállítást követő számla kézhezvétele után 8 napon belül a Magyar Hivatalos Közlönykiadónak a számlán feltüntetett pénzforgalmi jelzőszámára átutaljuk.

Keltezés:

.....
cégszerű aláírás

FELHÍVÁS

Ingyen, teljesen díjtalanul adja Önnek a Hivatalos Hatályos Joganyagot CD lemezen a Magyar Hivatalos Közlönykiadó

Telefon: 117-9999

KÖZLEMÉNY

150 évvel ezelőtt jelent meg az első hivatalos Magyar Közlöny. Erre emlékezve a Magyar Hivatalos Közlönykiadó értesíti tisztelt előfizetőit, hogy 1998 januárjában minden közlöny-előfizetéssel rendelkező ügyfele részére ajándékként megküldi a **CD-JOGÁSZ** hatályos jogszabálygyűjtemény példányát. Ezáltal az előfizetők birtokába kerül az **EGYEDÜLIHIVATALOSHATÁLYOSJOGANYAG**. Az előfizető megismerheti a **CD-JOGÁSZ** előnyeit, használatát, és eldöntheti, hogy megrendeli-e a folyamatos hatályosítást, illetve karbantartást.

A CD lemezen megtalálhatók a *Magyar Köztársaság jogszabályainak mindenkori hatályos szövege mellett* azok Magyar Közlöny-beli *alapszövege*, a *köztes szövegváltozabk* mindegyike, a *bírósági határozatok* és egy folyamatosan karbantartott *iratmintatár*.

1998 folyamán várható az APEH közleményekkel, a vámtarifák folyamatosan frissített jegyzékével és statisztikai jelzőszámrendszerek gyűjteményével való kiegészítés.

A **CD-JOGÁSZ** program biztosítja a *megbízható, egyszerű és gyors keresést*, a szövegek és kiegészítő információik szabad megjelenítését és nyomtatását, a szövegek vágólapos átemelését WINDOWS rendszerű szövegkezelőkbe. Keresni lehet évszám(tól—ig), sorszám(tól—ig), kibocsátó(k), szövegtípus(ok), megjelenés helye, hatályossági szempontok szerint tetszőlegesen kombinálva ezeket a teljes szöveges (bármely szóra vagy szórészletre) kereséssel. Minden jogszabályhoz tartalmi fa (rajzos, működő tartalomjegyzék), kapcsolati fa (a módosító vagy kapcsolódó jogszabályok működő jegyzéke), információs lap és változatlista tartozik. A **CD-JOGÁSZ** lehetőséget kínál saját megjegyzések, könyvjelzők elhelyezésére és a szövegek különböző pontjai közti ugrások felépítésére.

A **CD-JOGÁSZ** hatályos jogszabálygyűjtemény használatához pontosan arra van szükség, ami bármely WINDOWS program használatához szükséges. Természetesen szükség van CD meghajtóra és lehetőség szerint egy jobb minőségű nyomtatóra.

A **CD-JOGÁSZ** nem csak egy CD lemez adatállományokkal és kereső programmal, hanem teljes körű szolgáltatás. Kézikönyv, beépített segítség és forrádrót szolgáltatás tartozik közvetlenül a vásárlói csomaghoz. Lehetőség van felhasználói és rendszergazda oktatásra, és

**a CD-JOGÁSZ éves előfizetője lehetőséget kap a Magyar Hivatalos Közlönykiadó
— kábel — on line rendszerének kedvezményes használatára.**

Magyar Hivatalos Közlönykiadó

ELŐFIZETÉSIFELHÍVÁS

Kormányrendelet felhatalmazása alapján jelenteti meg a Miniszterelnöki Hivatal a Magyar Közlöny mellékleteként a **HIVATALOSÉRTESÍTŐT**. A lap hetente, szerdánként, tematikus főrészekben hitelesen közli a legfőbb állami, önkormányzati, társadalmi, gazdasági szervek, illetve szervezetek személyi, szervezeti, igazgatási és képzési, valamint az üzleti élet híreit. Emellett a lapban fizető hirdetések is megjelennek. Térítési díj ellenében közzé tesszük — többek között — az állami, társadalmi, gazdasági szervezetek, parlamenti pártok, tb-önkormányzatok, kamarák, helyi önkormányzatok egyházak, különböző képviselők közleményeit. Fizetett hirdetéseként — akár színes oldalakon is — helyet kaphatnak az Értesítőben a gazdálkodó szervezetek, egyetemek, alapítványok, de magánszemélyek közérdeklődésre számot tartó közlései is. Őszintén reméljük, hogy a hírek, információk, közlemények egy lapban történő gyors, pontos és rendezett formában történő közreadásával sikerül hatékonyabbá és eredményesebbé tenni előfizetőink tájékozódását a hivatali és üzleti életben. Az érdeklődők számára egyeből hasznos információkat is nyújt a lap.

A lap előfizetésben megrendelhető a Magyar Hivatalos Közlönykiadó 1085 Budapest, Somogyi Béla u. 6. címén, levélcím: 1394 Budapest 62., Pf. 357.; faxszám: 118-6668. Éves előfizetési díja: 5376 Ft áfával. Egy példány ára 24 oldalig 110 Ft áfával, utána 8 oldalanként 28 Ft áfával.

A **HIVATALOSÉRTESÍTŐ** egyes számai megvásárolhatók a Kiadó közlönnyboltjában: 1085 Budapest, Somogyi Béla u. 6. Tel./fax: 267-2780.

MEGRENDELŐ LAP

Megrendelem a **HIVATALOSÉRTESÍTŐ** című lapot példányban, és kérem a következő címre kézbesíteni:

A megrendelő neve:

címe (város/község, irányítószám):

utca, házszám:

Az ügyintéző neve, telefonszáma:

Előfizetési díj

fél évre: 2688 Ft áfával

egy évre 5376 Ft áfával

Számlát kérek a befizetéshez

Kérjük, a négyzetbe történő X bejelöléssel jelezze az előfizetés időtartamát.

Keltezés:

.....
cégszerű aláírás

Szerkeszti a Miniszterelnöki Hivatal, a szerkesztőbizottság közreműködésével.

A szerkesztőbizottság elnöke: dr. Kiss Elemér. A szerkesztésért felelős: dr. Müller György. Budapest V., Kossuth tér 1–3.

Kiadja a Magyar Hivatalos Közlönykiadó. Felelős kiadó: Nyéki József vezérigazgató.

Szerkesztőségi iroda: Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6. Telefon/Fax: 266-5096.

Előfizetésben megrendelhető a Magyar Hivatalos Közlönykiadónál, 1085 Budapest, Somogyi Béla u. 6., 1394 Budapest 62. Pf. 357, vagy faxon 318-6668.

Előfizetésben terjeszti a Magyar Hivatalos Közlönykiadó a FÁMA Rt. közreműködésével. Telefon/fax: 266-6567.

Információ: Tel./fax: 317-9999, 266-9290/245, 246 mellék.

Példányonként megvásárolható a kiadó 1085 Budapest, Somogyi B. u. 6. (tel./fax: 267-2780) szám alatti közlönnyboltjában.

Éves előfizetési díj: 33 264 Ft. Egy példány ára: 70 Ft 16 oldal terjedelemig, utána + 8 oldalanként + 35 Ft.

A kiadó az előfizetési díj év közbeni emelésének jogát fenntartja.

HU ISSN 0076—2407